

Praktisch instrument voor voogden

Transnationale procedures in
het kader van internationale
bescherming

Praktisch instrument voor voogden

**Transnationale procedures in het kader van
internationale bescherming**

April 2024

Het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO) is op 19 januari 2022 omgedoopt tot Asielagentschap van de Europese Unie (EUAA). Alle verwijzingen naar het EASO, EASO-producten en EASO-instanties gelden als verwijzingen naar het EUAA.

Manuscript voltooid in maart 2024

Het Asielagentschap van de Europese Unie (EUAA), het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA) of personen die namens het EUAA optreden, zijn niet aansprakelijk voor het gebruik dat eventueel van de volgende informatie wordt gemaakt.

Luxemburg: Bureau voor publicaties van de Europese Unie, 2025

© Asielagentschap van de Europese Unie (EUAA), 2024, en Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA), 2025

Omslagfoto: Europese Commissie — Audiovisuele dienst © Europese Unie, 2020.

Overname met bronvermelding toegestaan. Voor het gebruik of de reproductie van onderdelen die niet het eigendom zijn van het EUAA of het FRA, kan het nodig zijn rechtstreeks om toestemming van de respectieve houders van het recht te verzoeken.

Print ISBN 978-92-9410-639-1 doi:10.2847/7943121 BZ-02-23-247-NL-C

PDF ISBN 978-92-9410-638-4 doi:10.2847/6618214 BZ-02-23-247-NL-N

Over deze reeks

Het Asielagentschap van de Europese Unie (EUAA) en het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA) hebben samengewerkt aan een reeks praktische instrumenten voor voogden van niet-begeleide kinderen die internationale bescherming nodig hebben. Het doel is om voogden te ondersteunen bij hun dagelijkse taken en verantwoordelijkheden tijdens de asielprocedure, met inbegrip van de procedure op grond van Verordening (EU) nr. 604/2013 (de Dublin III-verordening) ⁽¹⁾ en tijdelijke bescherming. De reeks praktische instrumenten behandelt de volgende onderwerpen:

- tijdelijke bescherming voor niet-begeleide kinderen die Oekraïne ontvluchten;
- inleiding tot internationale bescherming;
- de reguliere asielprocedure;
- transnationale procedures in het kader van internationale bescherming.

De vier brochures vullen elkaar aan.

Het doel van deze praktische instrumenten is om de voogd in staat te stellen de kinderen beter te informeren en bij te staan in het proces, en zo de kinderen te helpen de relevantie van de betrokken stappen beter te begrijpen. De kinderen zullen beter in staat zijn daadwerkelijk deel te nemen en weloverwogen beslissingen te nemen.

Goed functionerende voogdijstelsels zijn van essentieel belang om het belang en de rechten van het kind te bevorderen. Voogden hebben tot taak ervoor te zorgen dat er tijdens de specifieke procedure, en totdat er een duurzame oplossing is gevonden, rekening wordt gehouden met de juridische, sociale, medische en psychologische behoeften van het kind.

Ter voorbereiding op het opstellen van deze praktische instrumenten hebben het EUAA en het FRA het Europees netwerk van voogdijinstellingen geraadpleegd door middel van een snelle beoordeling van de behoeften om de doelstellingen en onderwerpen van de praktische instrumenten te bepalen.

De reeks omvat verschillende brochures, stroomschema's en posters en kan worden aangepast aan de nationale contexten waarin voogden kinderen ondersteunen.

⁽¹⁾ [Verordening \(EU\) nr. 604/2013](#) van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB L 180 van 29.6.2013).

Gezien de doelgroep van deze reeks zijn de instrumenten gebaseerd op het handboek over voogdij van het FRA en de Europese Commissie ⁽²⁾ en zijn ze consistent met de opleidingsmodules van het FRA voor voogden ⁽³⁾ en met het opleidingscurriculum van het EUAA ⁽⁴⁾.

⁽²⁾ FRA en de Europese Commissie, [*Voogdij over kinderen die van ouderlijke zorg verstoken zijn — Handboek voor de versterking van voogdijsystemen om te voorzien in de specifieke behoeften van minderjarige slachtoffers van mensenhandel*](#), 2015.

⁽³⁾ Zie de [e-learningwebsite van het FRA](#).

⁽⁴⁾ Zie de [EUAA-trainingscatalogus](#).

Inhoud

Lijst van afkortingen.....	6
Over dit instrument	7
1. De Dublinprocedure voor niet-begeleide kinderen en uw rol als voogd.....	9
1.1. Het doel van het Dublinsysteem.....	9
1.2. Criteria om te bepalen welk EU+-land verantwoordelijk is	11
1.3. Het belang van het kind	14
Uw rol als voogd	15
1.4. Stappen en termijnen.....	18
Uw rol als voogd	19
1.5. Indiening van het verzoek: identificatie van de Dublinindicatoren.....	20
Uw rol als voogd	22
1.6. Informatieverstrekking en het onderhoud	23
Uw rol als voogd	25
1.7. Verzamelen van relevante informatie en documenten.....	27
Uw rol als voogd	27
1.8. Een verzoek verzenden naar een ander EU+-land	28
Uw rol als voogd	29
1.9. Een antwoord krijgen: aanvaarding	30
Uw rol als voogd	30
1.10. Antwoord ontvangen: weigering	32
1.11. Doeltreffende rechtsmiddelen	32
Uw rol als voogd	33
2. Herplaatsing en uw rol als voogd	36
Uw rol als voogd	39
3. Legale trajecten naar de EU+ en uw rol als voogd.....	41
3.1. Hervestiging.....	41
3.2. Aanvullende trajecten, waaronder toelating op humanitaire gronden.....	45
3.3. Procedures voor gezinshereniging.....	48
Uw rol als voogd	49
Bijlage 1. Checklists.....	52
Bijlage 2. Overzicht van transnationale procedures in het kader van internationale bescherming	56
Bijlage 3. Andere bronnen.....	59
Lijst van figuren.....	63

Lijst van afkortingen

Afkorting	Definitie
Dublin III-verordening	Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking)
EU+-landen	EU-lidstaten en geassocieerde Schengenlanden
EUAA	Asielagentschap van de Europese Unie
FRA	Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten
Hof	Hof van Justitie van de Europese Unie
Richtlijn gezinshereniging	Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging
UNHCR	Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen

Over dit instrument

De EU-wetgeving voorziet in de aanstelling van een vertegenwoordiger voor niet-begeleide kinderen die om internationale bescherming verzoeken ⁽⁵⁾.

Voogden moeten gekwalificeerd en toegerust zijn om te kunnen omgaan met de uiteenlopende wetten en procedures die asiel, migratie of andere kwesties reguleren waarmee zij mogelijk te maken krijgen ⁽⁶⁾.

Deze brochure is bedoeld ter ondersteuning van voogden die worden toegewezen aan kinderen in de asielpprocedure. De brochure gaat over de technische aspecten van de juridische procedures met betrekking tot het grensoverschrijdende verkeer van dergelijke kinderen. Deze brochure gaat alleen over procedures in het kader van internationale bescherming.

Deze brochure is bedoeld om voogden te ondersteunen die aan kinderen zijn toegewezen in de volgende procedures:

- de Dublinprocedure (geregeld bij Verordening (EU) nr. 604/2013, ook wel de Dublin III-verordening) ⁽⁷⁾;
- herplaatsing;
- legale trajecten: hervestiging, aanvullende trajecten en de procedure voor gezinshereniging (geregeld door Richtlijn 2003/86/EG, d.w.z. de richtlijn gezinshereniging ⁽⁸⁾).

Zij bevat een overzicht van deze procedures met specifieke aandacht voor kinderen, de bijbehorende waarborgen en de rol van een voogd in de verschillende fasen van de procedures.

De brochure bestaat uit drie delen.

⁽⁵⁾ Artikel 25 van [Richtlijn 2013/32/EU](#) van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (PB L 180/60 van 29.6.2013).

⁽⁶⁾ Zie voor meer informatie het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA) en de Europese Commissie, [Voogdij over kinderen die van ouderlijke zorg verstoken zijn — Handboek voor de versterking van voogdijsystemen om te voorzien in de specifieke behoeften van minderjarige slachtoffers van mensenhandel](#), 2015.

⁽⁷⁾ [Verordening \(EU\) nr. 604/2013](#) van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB L 180 van 29.6.2013).

⁽⁸⁾ [Richtlijn 2003/86/EG](#) van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (PB L 251 van 3.10.2003).

Het eerste hoofdstuk geeft een leidraad voor de procedurele regels in de Dublinprocedure met betrekking tot het land dat verantwoordelijk is voor het behandelen van verzoeken van niet-begeleide kinderen, inclusief de rol van de voogd.

Het tweede hoofdstuk geeft informatie over herplaatsing als voorbeeld van vrijwillige solidariteit tussen de EU-lidstaten en geassocieerde Schengenlanden (EU+-landen ⁽⁹⁾). Kinderen kunnen worden herplaatst vanuit een lidstaat, normaliter het eerste land van binnenkomst, waarvan de capaciteit overbelast is als gevolg van de grote toestroom, naar een andere lidstaat die ermee instemt ze te ontvangen. Bij herplaatsing helpen de lidstaten elkaar bij het vinden van een duurzame, veilige oplossing voor verzoekers.

Het derde hoofdstuk behandelt procedures die het verkeer vanuit derde landen vergemakkelijken. Het geeft een algemeen overzicht van humanitaire toegang tot Europa via hervestiging en aanvullende trajecten of door de overheid beheerde programma's voor gezinshereniging.

Disclaimer

Dit instrument werd ontwikkeld terwijl het Gemeenschappelijk Europees asielstelsel door de verantwoordelijke EU-organen werd hervormd. Ten tijde van het opstellen waren sommige instrumenten van dat systeem daarom alleen beschikbaar als voorstellen en niet als definitieve en goedgekeurde juridische documenten. Daarom is dit instrument opgesteld op basis van de instrumenten van het Gemeenschappelijk Europees asielstelsel die ten tijde van de ontwikkeling ervan wettelijk van kracht waren.

De informatie in dit instrument is met de grootst mogelijke zorgvuldigheid onderzocht, geëvalueerd en geanalyseerd. Dit document pretendeert echter niet uitputtend te zijn.

Aanverwante webpagina's en publicaties

Raadpleeg voor andere transnationale procedures waarbij kinderen betrokken zijn, zoals grensoverschrijdende zaken in verband met ouderlijke verantwoordelijkheid of kinderonvoering de webpagina's van de Europese Commissie:

- "[Kinderen](#)", voor het laatst gecontroleerd: 16 augustus 2023;
- raadpleeg voor meer algemene informatie "[Kinderrechten](#)".

Voor kinderen van wie wordt vermoed dat ze onderdaan van de EU zijn en die van ouderlijke zorg verstoken zijn en bescherming nodig hebben in een andere dan hun eigen lidstaat, met inbegrip van kinderen die het slachtoffer zijn van mensenhandel, zie FRA, [Kinderen zonder ouderlijke zorg die in een andere dan hun eigen EU-lidstaat worden aangetroffen](#), november 2020.

⁽⁹⁾ De 27 EU-lidstaten en IJsland, Liechtenstein, Noorwegen en Zwitserland.

1. De Dublinprocedure voor niet-begeleide kinderen en uw rol als voogd

De Dublinprocedure is een procedure om te bepalen welk EU+-land verantwoordelijk is voor het beoordelen van een verzoek om internationale bescherming.

1.1. Het doel van het Dublinsysteem

De Dublin III-verordening waarborgt dat een door een verzoeker ingediend verzoek om internationale bescherming door één EU+-land wordt behandeld. Zij verschaft criteria om te bepalen welk land het verzoek moet beoordelen.

De Dublin III-verordening is bindende EU-wetgeving. Zij is rechtstreeks van toepassing in alle EU-landen.

De uitvoering ervan wordt vergemakkelijkt door Verordening (EU) nr. 603/2013 (Eurodac II-verordening) ⁽¹⁰⁾, een grootschalig IT-systeem dat de vingerafdrukgegevens van verzoekers om internationale bescherming bevat. Van alle verzoekers om internationale bescherming die ten minste 14 jaar oud zijn, moeten vingerafdrukken worden genomen en opgeslagen in Eurodac. Verzoekers om internationale bescherming hebben niet het recht te kiezen in welk EU+-land hun verzoek zal worden behandeld. Een verzoek om internationale bescherming dat wordt ingediend door een persoon in een EU+-land hoeft niet noodzakelijkerwijs te worden behandeld door het land waar het wordt ingediend. In sommige gevallen kunnen nationale autoriteiten in de eerste fase van de asielpprocedure ontdekken dat er redenen zijn om een verzoek om internationale bescherming door een ander EU+-land te laten behandelen, in overeenstemming met de criteria die zijn vastgelegd in de Dublin III-verordening.

De Dublin III-verordening moet worden toegepast conform internationale en Europese verplichtingen op het gebied van de mensenrechten, met inbegrip van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Enkele van de belangrijkste grondrechtenbeginselen die aan de toepassing van de Dublin III-verordening ten grondslag liggen, zijn het beginsel van *non-refoulement*, het recht op asiel, het belang van het kind en de eerbiediging van de eenheid van het gezin.

⁽¹⁰⁾ [Verordening \(EU\) nr. 603/2013](#) van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende de instelling van “Eurodac” voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van Verordening (EU) nr. 604/2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend en betreffende verzoeken van rechtshandavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1077/2011 tot oprichting van een Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (PB L 180 van 29.6.2013).

Om daadwerkelijke toegang tot de asielprocedure te garanderen, moeten de EU+-landen met elkaar samenwerken om zo snel mogelijk vast te stellen welk land verantwoordelijk is. Deze samenwerking is met name belangrijk om de mogelijkheden van gezinshereniging voor niet-begeleide kinderen te onderzoeken.

De Dublin III-verordening stelt strikte termijnen. Als een land zich niet houdt aan de termijn voor het verzenden van een verzoek of het beantwoorden van een verzoek, of de overdracht niet tijdig uitvoert, wordt het verantwoordelijk voor het verzoek om internationale bescherming. Aangezien elke zaak anders is, moeten alle Dublinzaken individueel, onpartijdig en objectief worden onderzocht. Voor niet-begeleide kinderen gelden speciale garanties. Lees meer over de termijnen in paragraaf [1.4. Stappen en termijnen](#).

Elk EU+-land heeft een instantie die verantwoordelijk is voor de toepassing van de Dublin III-verordening, de “Dublin-eenheid” genoemd. Dit is het contactpunt van het land voor de Dublinprocedure. De eenheid heeft als taak om te beoordelen of een verzoek om internationale bescherming onder de bevoegdheid valt van het land waar het is ingediend, of dat een ander land het moet behandelen, door de verantwoordelijkheidscriteria van de Dublin III-verordening toe te passen. Daartoe onderhoudt elke Dublin-eenheid contact met haar tegenhangers in andere EU+-landen. Alle formele communicatie tussen de Dublin-eenheden van de verschillende EU+-landen verloopt via DubliNet, een beveiligd elektronisch platform.

Gedurende de gehele Dublinprocedure hebben verzoekers recht op **procedurele waarborgen**. Deze procedurele waarborgen zijn het recht op:

- informatie;
- vertegenwoordiging, inclusief het recht op een voogd;
- het krijgen van een gemotiveerde beslissing;
- een doeltreffende voorziening in rechte tegen een overdrachtsbesluit;
- toegang tot juridische bijstand en, indien nodig, tot taalkundige bijstand.

De procedurele waarborgen in de Dublin III-verordening garanderen ook het recht om te worden gehoord. Het EU+-land waar het verzoek wordt ingediend, moet een persoonlijk onderhoud voeren met de verzoeker om gemakkelijker te kunnen bepalen welk land verantwoordelijk is. Het onderhoud moet onverwijld en in elk geval vóór de beslissing om de verzoeker over te dragen, plaatsvinden.

Voogden zullen worden betrokken bij Dublinprocedures die betrekking hebben op kinderen die om internationale bescherming verzoeken. Bij de indiening van een Dublinprocedure worden kinderen in dit instrument derhalve aangeduid als “verzoekers”.

1.2. Criteria om te bepalen welk EU+-land verantwoordelijk is

De Dublin III-verordening beschrijft de criteria om te bepalen welk land verantwoordelijk is, die in hiërarchische volgorde worden opgesomd (artikel 7). In iedere zaak wordt onderzocht of het eerste criterium al dan niet van toepassing is. Als het niet van toepassing is, wordt onderzocht of het tweede criterium van toepassing is, enzovoort. In geen geval bieden de criteria de verzoeker om internationale bescherming de mogelijkheid om het verantwoordelijke EU+-land te kiezen.

Dit instrument bevat alleen de criteria die relevant zijn in het geval van niet-begeleide kinderen (artikel 8 van de Dublin III-verordening).

Verwante EUAA-publicatie over de Dublinprocedure

Raadpleeg voor een volledig overzicht van de Dublin III-verordening en om alle verschillende criteria te begrijpen de [Praktische gids van het EASO over de uitvoering van de Dublin III-verordening — Persoonlijk gesprek en bewijsbeoordeling](#), oktober 2019. In deze praktische gids worden de beginselen van de Dublinprocedure en de belangrijkste concepten van bewijsbeoordeling in de Dublinprocedure beschreven.

Het Verdrag inzake de rechten van het kind ⁽¹⁾, dat door alle lidstaten is geratificeerd, verplicht de lidstaten zich in te spannen om ouders en andere gezinsleden van niet-begeleide kinderen die asiel aanvragen op te sporen, zodat gezinshereniging mogelijk wordt.

Dit praktische instrument richt zich enkel op het eerste criterium van de Dublin III-verordening, dat betrekking heeft op niet-begeleide kinderen. Volgens dit criterium moeten de autoriteiten, indien de verzoeker om internationale bescherming een **niet-begeleid kind** is, onderzoeken of het kind gezinsleden, broers of zussen of andere familieleden heeft die op het grondgebied van de EU+-landen verblijven.

Als het kind een gezinslid, broer of zus of een ander familielid in een ander EU+-land heeft en als op basis van een individueel onderzoek is vastgesteld dat het familielid voor het kind kan zorgen, moet het kind via de Dublinprocedure met die persoon worden herenigd. Dit wordt gedaan op voorwaarde dat het gezinslid, de broer of zus of het familielid zich wettig in de EU+ ophoudt en dat dit in het belang van het kind is.

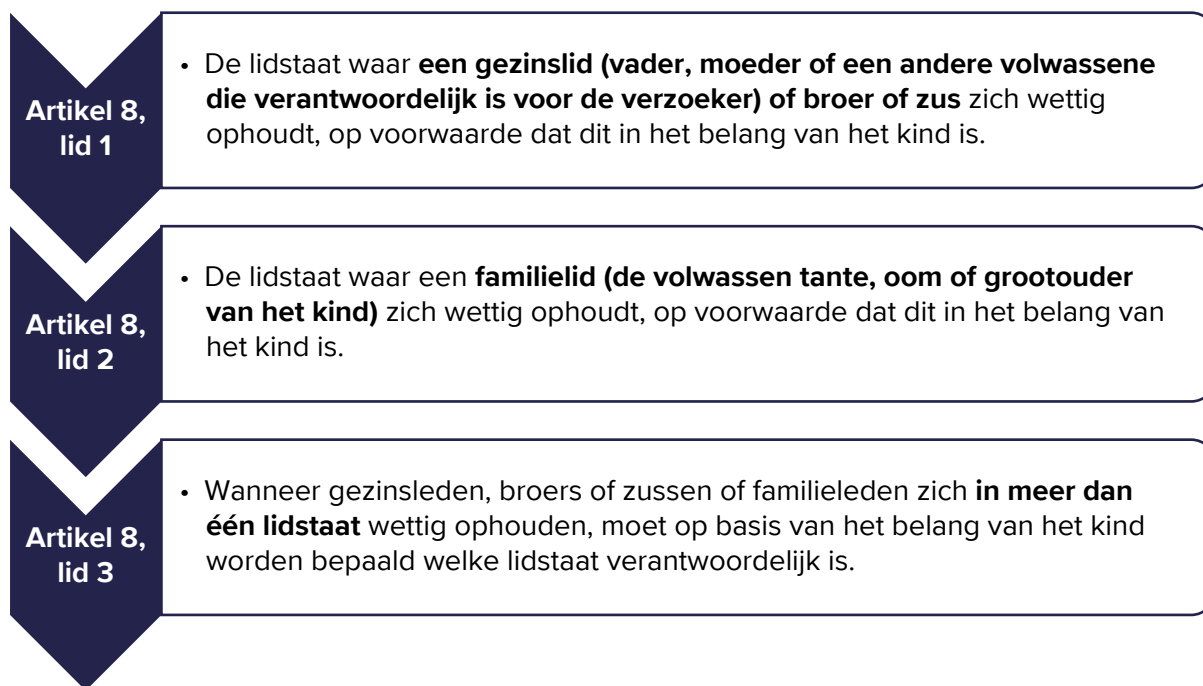
Dit betekent dat het verzoek om internationale bescherming van het kind zal worden behandeld in het land waar het gezinslid, de broer of zus of het familielid zich bevindt. Raadpleeg het kader “Wat betekent zich wettig ophouden” op de volgende pagina om te zien wat wordt verstaan onder zich wettig ophouden.

⁽¹⁾ Algemene Vergadering van de VN, [Verdrag inzake de rechten van het kind](#), Resolutie 44/25 van de Algemene Vergadering, 1989.

Gezinshereniging onder de Dublin III-verordening zorgt ervoor dat kinderen niet zonder begeleiding blijven en dat ze zo snel mogelijk worden herenigd met een persoon die ze vertrouwen en kennen. Als de verzoeker een **niet-begeleid kind** is, moet het EU+-land dat verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek overeenkomstig artikel 8 van de Dublin III-verordening voldoen aan de criteria in figuur 1.

Figuur 1. Criteria voor de verantwoordelijke lidstaat in zaken van niet-begeleide kinderen (artikel 8 van de Dublin III-verordening)

In artikel 2, punt g), van de Dublin III-verordening worden de verschillende gezinsleden gedefinieerd. Dit artikel verduidelijkt dat verzoekers zich kunnen herenigen met een “gezinslid” dat in een ander EU+-land aanwezig is, voor zover het gezin al in het land van herkomst bestond.

De volwassene die verantwoordelijk is voor het kind wordt gedefinieerd als de volwassene die verantwoordelijk is voor het kind “krachtens de wet of volgens de praktijk van het EU+-land waar de volwassene aanwezig is” (artikel 2, punt g), van de Dublin III-verordening).

De volwassen tante of oom of grootouder van het kind worden als familieleden beschouwd, ongeacht of de verzoeker volgens het nationale recht een wettig, buitenechtelijk of geadopteerd kind is (artikel 2, punt h), van de Dublin III-verordening).

Als het kind geen gezinsleden, broers of zussen, of familieleden heeft

Wanneer een kind geen familieleden, broers of zussen heeft die zich wettig ophouden in de EU+-landen en het kind in meer dan één land om internationale bescherming heeft verzocht, is het verantwoordelijke land normaal gesproken het land waar het kind aanwezig is en om internationale bescherming heeft verzocht.

De criteria in figuur 1 weerspiegelen het idee dat het over het algemeen in het belang van het kind is om zijn/haar verzoek te behandelen in een lidstaat waar het kind een familieband heeft, hoewel dat altijd onderworpen is aan een individuele algemene beoordeling per geval.

Hereniging met gezinsleden, broers en zussen en familieleden is alleen mogelijk als zij zich **wettig** in een ander EU+-land ophouden.

Wat betekent “zich wettig ophouden”

De term “zich wettig ophouden” verwijst naar alle vormen van legale aanwezigheid in het andere EU+-land. Dit houdt het bezit in van de nationaliteit van het EU+-land, het bezit van een reguliere immigratievergunning (bv. voor werk of studie), het bezit van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus of het bezit van de status van verzoeker om internationale bescherming. Ook gezinsleden met burgerschapsstatus vallen hieronder.

18 jaar worden tijdens de Dublinprocedure heeft geen invloed op de procedure zelf. De persoon wordt nog steeds behandeld als een kind en de gezinshereniging wordt voortgezet zoals geregeld in artikel 7 van de Dublin III-verordening.

Verwante EUAA-publicatie over gezinshereniging

Als u meer wilt weten over de beginselen van gezinshereniging en over andere criteria van de Dublin III-verordening, raadpleeg dan de [Recommendations on Family Reunification within the Dublin Procedure](#) (Aanbevelingen inzake gezinshereniging in het kader van de Dublinprocedure) van het EUAA, september 2023, waarin een reeks beproefde methoden staat voor gezinshereniging in het kader van de Dublinprocedure.

Discretionaire bepalingen

De Dublin III-verordening bevat duidelijke regels voor het bepalen van het land dat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming, maar voorziet ook in uitzonderingen. Dit betekent dat landen kunnen afwijken van de bindende verantwoordelijkheidsregels door de discretionaire bepalingen toe te passen. Zij kunnen beslissen om een verzoek om internationale bescherming te beoordelen, zelfs als zij niet verantwoordelijk zouden zijn.

Het gebruik van dergelijke bepaling kan vooral aangewezen zijn om redenen die verband houden met bescherming; eenheid van het gezin, om de eenheid van het gezin in stand te houden in het EU+-land waar de verzoeker zich bevindt of om de verzoeker te herenigen met een gezinslid dat zich wettig in een ander EU+-land ophoudt; en om humanitaire redenen of uit mededogen in verband met de situatie van de verzoeker (vanwege gezondheid of een andere kwetsbaarheid of als gevolg van bijzonder sterke banden met een ander EU+-land dan het verantwoordelijke land).

De Europese Commissie ⁽¹²⁾ stelt dat dergelijke discretionaire bepalingen:

juist in de verordening werden opgenomen om situaties te voorkomen waarin gezinsleden die niet strikt aan de definities voldoen [...] gescheiden zouden worden als gevolg van een strikte toepassing van de Dublincriteria.

1.3. Het belang van het kind

Het belang van het kind moet tijdens de Dublinprocedure altijd vooropgesteld worden (artikel 6, lid 3, van de Dublin III-verordening). De beoordeling van het belang van het kind is een doorlopend proces. Indien de hereniging niet in het belang van het kind is, kan de gezinshereniging in het kader van de Dublinprocedure op elk moment worden beëindigd.

De specifieke garanties voor kinderen houden in dat:

- het belang van het kind tijdens de hele procedure altijd vooropgesteld wordt;
- er een vertegenwoordiger zou moeten worden aangewezen om het kind tijdens de Dublinprocedure te vertegenwoordigen.

De beoordeling van het belang van het kind is een doorlopend proces en vereist nauwe samenwerking en teamwork tussen alle betrokken partijen.

Het is cruciaal dat er voortdurende samenwerking is tussen de voogd of de vertegenwoordiger van het kind, de sociale diensten, de asielinstantie van het land waar het kind zich bevindt en de autoriteiten in het land waar het gezinslid, de broer of zus of het familielid van het kind zich bevindt. Dit zal helpen bij het identificeren van de familieleden van het kind en het beoordelen van het belang van het kind.

De relevante autoriteit van het EU+-land waar het kind zich bevindt (d.w.z. het verzoekende land) stelt gewoonlijk een beoordeling van het belang van het kind op; op basis daarvan wordt een verzoek tot overname verzonden naar het EU+-land waar het gezinslid, de broer of zus of het familielid zich bevindt (d.w.z. het aangezochte land). In de meeste gevallen wordt de beoordeling van het belang van het kind gedeeld met het aangezochte land als onderdeel van het verzoek. Het aangezochte EU+-land onderzoekt vervolgens de informatie. Het voert ook een beoordeling uit, onderzoekt de informatie die bij het land bekend is of voert een gesprek met het gezinslid, de broer of zus of het familielid. Bij de beoordeling wordt met name gekeken of er informatie is die in tegenspraak zou zijn met het resultaat van de beoordeling van het belang van het kind. Om het belang van het kind in de Dublinprocedure te beoordelen, moet overeenkomstig artikel 6, lid 3, van de Dublin III-verordening rekening worden gehouden met het volgende:

- (a) “de mogelijkheden van gezinshereniging;

⁽¹²⁾ [Werkdocument van de diensten van de Commissie](#) bij het verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de evaluatie van het Dublinsysteem — Bijlage bij de mededeling over de evaluatie van het Dublinsysteem (COM(2007) 299 def.) /* SEC(2007) 0742 final */. SEC(2007) 742, blz. 24.

- (b) *het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige;*
- (c) *veiligheid en beveiligingsoverwegingen, met name wanneer de minderjarige mogelijk het slachtoffer is van mensenhandel;*
- (d) *de standpunten van de minderjarige in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit.”*

Verwante publicaties over het belang van het kind

De in februari 2019 gepubliceerde [Praktische gids van het EASO over het belang van het kind in asielprocedures](#) ondersteunt de bevoegde autoriteiten van de EU+-landen bij het toepassen van het beginsel van het belang van het kind en om de waarborgen binnen asielprocedures voor kinderen te versterken. De gids behandelt achtergrondelementen van het belang van het kind, relevante waarborgen, richtsnoeren voor de beoordeling van het belang in de praktijk en kwetsbaarheids- en risico-indicatoren.

De publicatie van het FRA [Voogdij over kinderen die van ouderlijke zorg verstoken zijn](#) (2015) biedt informatie voor voogden over hoe zij een beoordeling van het belang van het kind kunnen uitvoeren of hoe zij ervoor kunnen zorgen dat de autoriteiten die de beoordeling van het belang van het kind uitvoeren, alle relevante elementen in overweging nemen.

Uw rol als voogd

Als voogd bent u aangesteld om het kind te vertegenwoordigen tijdens de Dublinprocedure en ervoor te zorgen dat rekening wordt gehouden met het belang van het kind.

Hiervoor moet u goed op de hoogte zijn van de regels van de Dublinprocedure en ervoor zorgen dat de waarborgen die zijn vastgelegd in de Dublin III-verordening voor de bescherming van niet-begeleide kinderen worden nageleefd. Als u juridische ondersteuning voor het kind nodig hebt, kunt u om juridische bijstand vragen. De Dublin-eenheid kan informatie hebben over de entiteiten die dergelijke ondersteuning bieden.

U moet het kind informeren en ervoor zorgen dat het kind het proces begrijpt. U moet uitleggen hoe belangrijk het is om informatie over familiebanden in andere EU+-landen zo snel en zo nauwkeurig mogelijk te delen.

Uw rol is van cruciaal belang voor de beoordeling van het belang van het kind, aangezien u zult worden geraadpleegd. U moet ondersteuning bieden bij het verzamelen van relevante informatie voor de beoordeling. De Dublin III-verordening bevat een aantal elementen waarmee rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van het belang van het kind. Daarnaast kunt u ook de volgende elementen in overweging nemen:

- de fysieke en mentale toestand van het kind en eventuele speciale behoeften;
- de veiligheid van het kind of eventuele risico's in het land waar het kind aanwezig is en het land waarnaar het kind wordt overgebracht;

- de mening van het kind over hereniging met zijn/haar familielid;
- de meningen van het familielid of de familieleden, sociale diensten, opvangmedewerkers bij wie het kind is gehuisvest, of andere relevante organisaties;
- andere relevante emotionele of materiële omstandigheden van het kind. Daarbij kan het gaan om de bereidheid van het kind om met het betrokken familielid te worden herenigd, de mate van nabijheid in de relatie, het gedrag en de gewoonten van het familielid, de gezondheidstoestand van het familielid of van het kind, of de huidige gezinssituatie van het familielid;
- de bereidheid en mogelijkheid van het familielid om voor het kind te zorgen. Er kunnen zich situaties voordoen waarin het familielid emotioneel niet in staat is om voor het kind te zorgen, bijvoorbeeld als er aanwijzingen zijn voor huiselijk geweld;
- voor wat betreft de materiële omstandigheden is het de verantwoordelijkheid van het land om ervoor te zorgen dat materiële opvangvoorzieningen beschikbaar zijn voor alle verzoekers om internationale bescherming, met inbegrip van kinderen. Daarom mogen redenen die uitsluitend verband houden met de materiële draagkracht van het familielid niet leiden tot de conclusie dat het familielid niet in staat is om voor het kind te zorgen;
- sommige informatie die nodig is om het belang van het kind te beoordelen, moet mogelijk worden verzameld door sociaal werkers in het land waar familieleden aanwezig zijn en moet met u worden gedeeld. We raden u aan ook contact met hen op te nemen om verdere vragen te onderzoeken of betrokken te raken bij de beoordeling van het familielid en de leefomgeving.

Individuele beoordeling of het familielid in staat is om voor het kind te zorgen

De Dublin III-verordening vereist dat de autoriteiten een individuele beoordeling uitvoeren of het familielid in staat is om voor het kind te zorgen. Dit is onderdeel van de beoordeling van de belangen van het kind. Denk eraan dat dit alleen nodig is bij hereniging van het kind met een volwassen tante, oom of grootouder en niet bij hereniging van het kind met ouders of broers en zussen!

Relevante factoren om te beoordelen of het familielid in staat is om voor het kind te zorgen, kunnen zijn:

- materiële geschiktheid van het familielid (informatie over hun financiële, arbeids- en socialezekerheidssituatie);
- sociale en psychologische toestand van het familielid;
- de bereidheid van het familielid om het kind te ontvangen.

We benadrukken echter dat het de verantwoordelijkheid van het EU+-land is om ervoor te zorgen dat voor alle personen die om internationale bescherming verzoeken materiële opvangvoorzieningen beschikbaar zijn (artikel 17 van Richtlijn 2013/33/EU ⁽¹³⁾). De EU+-landen moeten met elkaar overleggen en waar nodig informatie uitwisselen om te beoordelen of het familielid in staat is om voor het kind te zorgen.

Wat te doen als het kind of het gezin geen hereniging wil?

Het beoordelen van het belang van het kind en het beoordelen of hereniging met een gezinslid, broer of zus of familielid in het belang van het kind zou zijn, is geen eenvoudig proces. In sommige gevallen kan het zijn dat het kind niet herenigd wil worden met een gezinslid, broer of zus of familielid in een ander land. In sommige gevallen wil het gezinslid, de broer of zus of het familielid misschien niet met het kind worden herenigd.

Indien het kind of zijn/haar ouder(s) niet herenigd wil worden, hoeft dit niet noodzakelijkerwijs gezinshereniging uit te sluiten, aangezien dit nog steeds in het belang van het kind kan zijn. Onwil van het kind moet echter naar behoren in aanmerking worden genomen overeenkomstig de leeftijd en maturiteit van het kind, en hereniging mag alleen plaatsvinden als is aangetoond dat dit in het belang van het kind is. Bovendien mag niet worden vergeten dat hereniging in de praktijk moeilijk te realiseren kan zijn als het kind niet meewerkt. In alle gevallen moeten de behoeften en het belang van het kind in zijn geheel worden beoordeeld.

⁽¹³⁾ [Richtlijn 2013/33/EU](#) van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (herschikking), (PB L 180 van 29.6.2013).

1.4. Stappen en termijnen

De Dublin III-verordening beschrijft de procedurele stappen voor gevallen waarin een land van mening is dat een ander land verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming.

Voor niet-begeleide kinderen die gezinsleden, broers of zussen of familieleden in een ander EU+-land hebben, zijn de stappen als volgt.

Indienen van een verzoek om internationale bescherming. In deze stap kunnen mogelijke indicatoren van familiebetrekkingen worden geïdentificeerd.

Informatieverstrekking en persoonlijk onderhoud. Bij deze stap wordt het kind geïnformeerd en worden de indicatoren verder onderzocht.

Verzamelen van relevante informatie en documenten. Alle beschikbare informatie met betrekking tot de familiebetrekkingen van het kind wordt verzameld en ingediend bij de Dublin-eenheid. Als daar wordt gezien dat er aanwijzingen zijn dat een ander EU+-land (land B) verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek, zal de Dublin-eenheid in land A de zaak analyseren en bekijken of aan de voorwaarden wordt voldaan om land B te vragen de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van het kind op zich te nemen.

Verzending van het verzoek. Lidstaat A (waar het kind zich bevindt) stuurt een verzoek tot overname naar het land waar het gezinslid, de broer of zus of het familielid zich bevindt (lidstaat B).

Een antwoord ontvangen — aanvaarding. Als het verzoek wordt aanvaard, wordt het kind ervan in kennis gesteld dat lidstaat B het verzoek om internationale bescherming zal onderzoeken. Als het kind niet naar het andere land wil gaan, kan er beroep worden ingesteld. Als er geen beroep wordt ingesteld, wordt de overdracht aan lidstaat B geregeld.

Een antwoord ontvangen — weigering. Lidstaat B weigert het verzoek van lidstaat A. Als het verzoek wordt geweigerd, kan lidstaat A lidstaat B verzoeken de zaak opnieuw te onderzoeken.

Daadwerkelijke rechtsmiddelen. Als het verzoek wordt afgewezen, kan het kind in sommige gevallen beroep aantekenen tegen de afwijzing van lidstaat B.

Als lidstaat B de verantwoordelijkheid niet aanvaardt of als het beroep niet succesvol is, wordt de zaak van het kind doorverwezen naar de nationale autoriteit en onderzocht door lidstaat A.

Deze stappen worden meer in detail beschreven in paragrafen [1.5](#), tot en met [1.11](#).

Om een snelle en effectieve toegang tot de asielpcedure te garanderen, stelt de Dublin III-verordening strikte termijnen voor de toepassing van de criteria. Als een EU+-land zich niet aan de termijn houdt, wordt het verantwoordelijk voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

Termijnen in de Dublin III-verordening

In gevallen van verzoeken om gezinshereniging moet de Dublin-eenheid het verzoek binnen drie maanden na de datum van indiening van het verzoek verzenden. Als het verzoek niet binnen deze termijn wordt verzonden, wordt het land dat het verzoek niet heeft verzonden verantwoordelijk. Het aangezochte land moet binnen twee maanden na de datum van ontvangst op het verzoek met betrekking tot het niet-begeleide kind antwoorden.

De algemene regel voor alle verzoekers, inclusief volwassenen, die zich in de Dublinprocedure bevinden, is als volgt. Indien het aangezochte land niet binnen deze termijn op het verzoek reageert, wordt het verantwoordelijk voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming. Bij ontvangst van een aanvaarding moet de verzoeker binnen zes maanden worden overgedragen aan het verantwoordelijke land. Als de verzoeker onderduikt, kan de termijn voor de overdracht worden verlengd tot 18 maanden. Als de verzoeker niet binnen deze periode wordt overgedragen, wordt het EU+-land dat de verzoeker niet heeft overgedragen het verantwoordelijke land.

Voor niet-begeleide kinderen gelden speciale waarborgen. Een gemiste termijn mag niet leiden tot een automatische verschuiving van verantwoordelijkheid of tot het einde van de procedure. Ook als de plaatsingsprocedure meer tijd in beslag neemt en de termijnen niet kunnen worden nageleefd, mag dit geen belemmering zijn om het niet-begeleide kind over te dragen aan de verantwoordelijke lidstaat.

- De Dublin-eenheid kan u en het niet-begeleide kind laten weten welke termijnen gelden in het geval van een individuele verzoeker.

Uw rol als voogd

Uw belangrijkste rol met betrekking tot termijnen is om het kind te ondersteunen en ervoor te zorgen dat de termijnen worden nageleefd en dat zaken, indien van toepassing, prioriteit krijgen. U moet het kind en de autoriteiten ondersteunen bij het verzamelen van documenten en andere noodzakelijke informatie. Hiervoor moet u zich goed bewust zijn van de termijnen van elke stap. Daarnaast moet u ervoor zorgen dat de relevante autoriteiten de termijnen naleven voor de taken waarvoor zij verantwoordelijk zijn.

Het is belangrijk dat u er als voogd van het kind voor zorgt dat het kind begrijpt dat de procedure tijd vergt en dat het niet mogelijk is om de exacte duur ervan vanaf het begin te voorspellen. Tenzij u duidelijke instructies hebt ontvangen en voldoende wordt bijgepraat door de Dublin-eenheid, moet u regelmatig contact opnemen met de Dublin-eenheid, zodat u zeker weet dat de zaak in behandeling is en zodat u het kind op de hoogte kunt houden.

1.5. Indiening van het verzoek: identificatie van de Dublinindicatoren

Wanneer een verzoek om internationale bescherming wordt ingediend en er basisinformatie is verzameld bij de verzoeker, kan de zaak als mogelijke Dublinzaak worden aangemerkt.

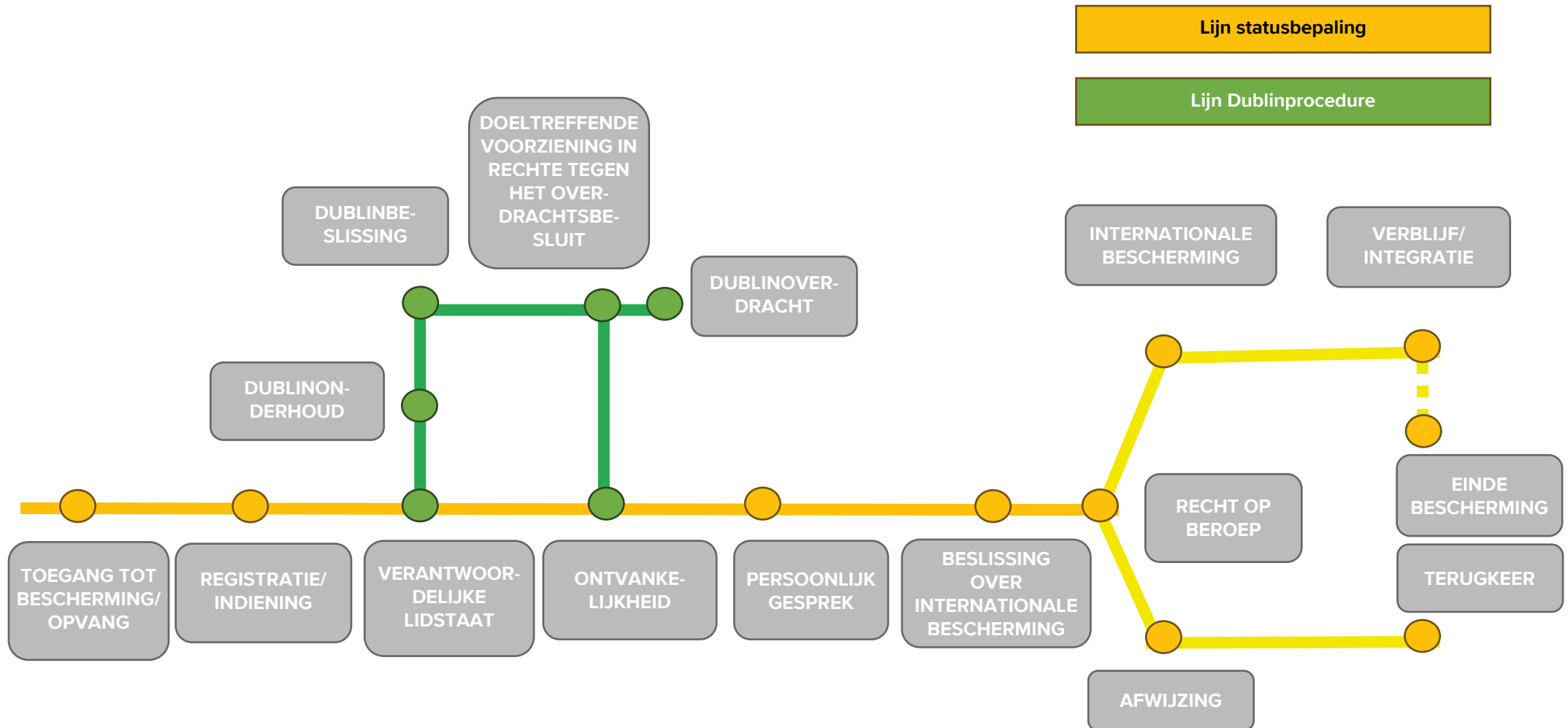
Als het kind bijvoorbeeld meldt dat er gezinsleden, broers of zussen of familieleden in de EU+-landen aanwezig zijn, wordt de zaak doorverwezen naar de Dublin-eenheid. Zodra de zaak naar de Dublin-eenheid is doorverwezen, wordt de asielprocedure opgeschort totdat een besluit is genomen over het verantwoordelijke EU+-land. Dit betekent dat het verzoek om internationale bescherming van de niet-begeleide kinderen niet kan worden onderzocht en er geen beslissing in eerste aanleg kan worden genomen voordat de Dublinprocedure is afgerond en is bepaald welk EU+-land verantwoordelijk is. In sommige landen wordt de asielprocedure echter niet automatisch opgeschort voor de duur van de Dublinprocedure. Ga proactief te werk en vraag om advies over de vraag of de asielprocedure wordt opgeschort of niet, zodat u kunt voorkomen dat de asielaanvraag wordt behandeld en dat er een beslissing in eerste aanleg wordt genomen voordat de Dublinprocedure is uitgevoerd.

Figuur 2 toont de fasen van de asielprocedure, zoals aangegeven met de groene lijn, zoals geregeld in Richtlijn 2013/32/EU en hoe deze zich verhouden tot de Dublinprocedure.

Raadpleeg voor meer informatie over de asielprocedure het [Praktisch instrument voor voogden — De asielprocedure](#) van het EUAA-FRA van oktober 2023.

Figuur 2. De Dublinprocedure opgenomen in de asielprocedure

Na de doorverwijzing van de potentiële Dublinzaak naar de Dublin-eenheid zal de Dublin-eenheid eerst het bewijs en de informatie in het dossier beoordelen om te bepalen of de zaak inderdaad onder de Dublinprocedure kan vallen. Zo ja, dan zal de Dublin-eenheid een verdere beoordelingen uitvoeren en meer informatie verzamelen om de Dublinprocedure te starten.

Uw rol als voogd

In de eerste fase van de asielprocedure, wanneer de aanvraag wordt ingediend, wordt informatie verzameld over de identiteit van het kind. Deze informatie omvat normaal gesproken persoonlijke gegevens, waaronder de leeftijd van de persoon. Als het kind 14 jaar of ouder is, worden zijn/haar vingerafdrukken genomen en opgeslagen in de Eurodac-gegevensbank. Het is belangrijk dat het kind wordt geïnformeerd over het nemen van vingerafdrukken en over de wijze waarop de gegevens die op hem of haar betrekking hebben, zullen worden gebruikt.

Verwante publicaties van het EUAA-FRA

EUAA-FRA, [Praktisch instrument voor voogden — De asielprocedure](#), oktober 2023, paragraaf 2.3 “Een verzoek om internationale bescherming indienen”.

FRA, [Recht op informatie — Leidraad voor autoriteiten bij het nemen van vingerafdrukken voor Eurodac](#), januari 2020. Deze publicatie helpt ambtenaren en autoriteiten om verzoekers op een begrijpelijke en toegankelijke manier te informeren over de verwerking van hun vingerafdrukken in Eurodac.

In dit stadium is het, ten behoeve van de Dublinprocedure, uw rol als voogd om eventuele familiebanden in andere landen met het kind te bespreken. Als het kind de aanwezigheid van een gezinslid in een ander EU+-land meldt, wordt dit beschouwd als een Dublinindicator.

Voorbeelden van Dublinindicatoren bij niet-begeleide kinderen

Bij het registreren van de gegevens van de persoon kunnen in zaken van kinderen de volgende elementen worden gemarkeerd als mogelijke Dublinindicatoren:

- de persoon is een niet-begeleid kind;
- elk document dat bij de autoriteit wordt ingediend of overgelegd en dat kan wijzen op de aanwezigheid van gezinsleden, familieleden of broers en zussen op het grondgebied van de EU+-landen, zoals familieboekjes, familiefoto's of een stamboom;
- het kind noemt gezinsleden, familieleden of broers of zussen die op het grondgebied van de EU+-landen wonen;
- het bestaan van beschikbare informatie over gezinsleden, broers en zussen of familieleden op het grondgebied van de EU+-landen, bijvoorbeeld uit andere bronnen (het gezinslid neemt bijvoorbeeld contact op met de autoriteit van de lidstaat of organisaties voor het traceren van gezinsleden beschikken over informatie over familiebanden).

Als u ziet dat er Dublinindicatoren zijn, moet u onmiddellijk de relevante autoriteiten op de hoogte stellen om de zaak door te verwijzen naar de Dublinautoriteiten voor een gedetailleerd onderzoek.

Praktische tip: verzamel zo snel mogelijk relevante documenten

Als u Dublinindicatoren vindt die zouden leiden tot een gezinsherenigingsprocedure, moet u onmiddellijk beginnen met het verzamelen van relevante documenten die de procedure ondersteunen, zodat kan worden voldaan aan de strikte termijnen van de Dublin III-verordening. Met het verzamelen van relevante documenten kunt u al beginnen voordat een verzoek om internationale bescherming wordt ingediend. Zodra het verzoek door de relevante autoriteiten is geregistreerd, begint immers de termijn voor de autoriteiten om een overnameverzoek naar een ander EU+-land te zenden.

Als de meeste documenten — met name die over de familieband — worden verzameld voordat het verzoek om internationale bescherming wordt ingediend, is de kans groter dat alle noodzakelijke documenten gereed zullen zijn binnen de in de Dublin III-verordening vastgestelde termijn voor het verzenden van een overnameverzoek aan de lidstaat waar het gezinslid, de broer of zus of het familielid van het kind zich bevindt.

U kunt proactief te werk gaan en contact opnemen met het gezinslid, de broer of zus of het familielid van het kind in het andere EU+-land, misschien in overleg met de sociale diensten in dat andere land. Als het kind niet weet waar het gezinslid zich bevindt, kunt u ook contact opnemen met opsporingsdiensten, ngo's of maatschappelijke organisaties die kunnen helpen bij het opsporen van het gezinslid van het kind. U kunt ook de Dublin-eenheid vragen dit te doen.

Het Internationale Comité van het Rode Kruis (ICRC) biedt gratis hulp bij het zoeken naar vermiste familieleden als gevolg van conflicten, natuurrampen of migratie.

Ga voor het indienen van een verzoek naar de webpagina van het ICRC, "Restoring Family Links" op <https://familylinks.icrc.org/es/pagina-de-inicio>.

1.6. Informatieverstrekking en het onderhoud

Het persoonlijk onderhoud dat wordt gevoerd om te voldoen aan de Dublin III-verordening kan in de EU+-landen op verschillende manieren worden georganiseerd. Het kan worden gecombineerd met het registratieproces of met het persoonlijke onderhoud. Sommige landen organiseren mogelijk een specifiek Dublinonderhoud.

Tijdens het onderhoud verstrekt de behandelende ambtenaar informatie over het doel van het onderhoud en over de Dublinprocedure. Het doel van het persoonlijk onderhoud in de Dublincontext is om elementen te achterhalen die kunnen helpen bepalen welk land de asielaanvraag van de persoon moet behandelen.

Verwante EUAA-publicatie over de Dublinprocedure

Voor meer informatie over informatieverstrekking in de Dublinprocedure, zie de [Praktische gids voor informatieverstrekking in de Dublinprocedure](#), EASO, december 2021. Het verstrekken van informatie over de Dublinprocedure aan verzoekers om internationale bescherming vormt een integraal onderdeel van de procedure zelf. Deze praktische gids is opgesteld als ondersteuning voor alle ambtenaren die dergelijke informatie op een doeltreffende manier moeten verstrekken.

In het geval van niet-begeleide kinderen zal dit onderhoud gericht zijn op het bepalen of er gezinsleden, broers en zussen of familieleden op het grondgebied van de EU+-landen zijn.

Tijdens het onderhoud komen zaken aan bod als:

- de leeftijd van het kind;
- of het een niet-begeleid kind is;
- informatie in verband met de aanwezigheid van gezinsleden, broers of zussen of familieleden van het kind in andere lidstaten;
- de persoonlijke gegevens van de gezinsleden, broers en zussen of familieleden;
- wat de familierelatie is tussen het kind en de gezinsleden, broers en zussen of familieleden;
- andere gegevens over de gezinsleden, broers of zussen of familieleden in verband met hun huidige verblijfplaats (bv. contactgegevens);
- de aard van de relatie tussen het kind en de gezinsleden, broers en zussen of familieleden in het land van herkomst;
- de verblijfsstatus van de gezinsleden, broers of zussen of familieleden in andere lidstaten;
- de omstandigheden waaronder ze van elkaar zijn gescheiden;
- informatie over het contact tussen het kind en zijn/haar andere gezinsleden, broers en zussen en familieleden, vooral sinds ze gescheiden zijn;
- de mening van het kind met betrekking tot gezinshereniging (d.w.z. met wie het graag herenigd zou willen worden).

Documenten over familiebanden en de aanwezigheid van gezinsleden, broers of zussen of familieleden van het kind in het EU+-land moeten zo snel mogelijk worden ingediend bij de Dublin-eenheid. De ambtenaar die het onderhoud voert, moet uitleggen hoe deze documenten moeten worden ingediend, in welke vorm, waar en tegen welke datum. Over het algemeen geldt: hoe sneller de documenten beschikbaar zijn, hoe sneller de zaak verder kan worden behandeld.

Verwante EUAA-publicatie over de Dublinprocedure en het persoonlijk gesprek

EASO, [Praktische gids: Persoonlijk gesprek](#), december 2014.

Raadpleeg voor meer informatie over het persoonlijk gesprek in de Dublinprocedure de [Praktische gids van het EASO over de uitvoering van de Dublin III-verordening — Persoonlijk gesprek en bewijsbeoordeling](#), oktober 2019. Deze praktische gids is opgesteld ter ondersteuning van alle ambtenaren die belast zijn met het voeren van gesprekken met verzoekers in het kader van de Dublinprocedure.

Uw rol als voogd

Zorg ervoor dat u weet hoe het persoonlijk onderhoud met het kind in uw land is geregeld en wanneer vragen in het kader van de Dublinprocedure worden gesteld.

U moet ervoor zorgen dat het kind de verstrekte informatie heeft begrepen, dat zijn/haar mening wordt gehoord en dat het informatie kan delen over zijn/haar gezinsleden, broers en zussen en familieleden die in het EU+-land wonen. Als er Dublinindicatoren zijn, moet u er ook voor zorgen dat de zaak wordt doorverwezen naar de Dublin-eenheid en dat de Dublinprocedure wordt gestart.

U moet het kind voor, tijdens en na het onderhoud ondersteunen.

Verwante publicatie van het EUAA-FRA

Raadpleeg de publicatie [Praktisch instrument voor voogden — De asielpprocedure](#), EUAA-FRA, oktober 2023, voor gedetailleerde informatie over het ondersteunen van het kind bij het persoonlijke gesprek.

Enkele belangrijke aspecten die u in overweging moet nemen, worden hieronder beschreven.

Voor het gesprek

Informeer het kind over de details van het gesprek en begeleid het bij de voorbereiding hierop, bij het begrijpen welke informatie nuttig kan zijn om te delen (familierelaties enz.) en bij de praktische kant van het gesprek (wie aanwezig zal zijn, waar het plaatsvindt, hoe lang het duurt, welke documenten nodig zijn enz.).

Tijdens het gesprek

Begeleid het kind en zorg ervoor dat de informatie op een eenvoudige en duidelijke manier wordt verstrekt. Ondersteun het kind indien nodig bij het begrijpen van de informatie. Zorg ervoor dat de mening van het kind wordt gehoord en vastgelegd.

Zorg ervoor dat het gesprek nauwkeurig wordt geregistreerd.

Na het gesprek

Bespreek met het kind hoe het gesprek verliep, hoe het kind zich voelde en of er nog andere relevante informatie is die het kind misschien niet aan de autoriteiten heeft verteld omdat het zich daar niet prettig of veilig bij voelde. Informeer, voor zover relevant voor de procedure en met toestemming van het kind, de autoriteiten over dergelijke informatie.

Opmerking over de leeftijd van het kind en leeftijdsbeoordeling

Meestal wordt de leeftijdsbeoordeling uitgevoerd voordat de Dublinprocedure begint. De EUAA-richtsnoeren voor leeftijdsbeoordeling zijn te vinden in de volgende publicaties:

- EUAA, [All you need to know about age assessment](#), januari 2022.
- EASO, [Age assessment practices in EU+ countries: updated findings](#), juli 2021.
- EASO, [Praktische gids van het EASO over leeftijdsbeoordeling — Tweede editie](#), september 2018.

De Raad van Europa heeft mensenrechtenprincipes ontwikkeld voor leeftijdsbeoordeling. Zie het nieuwsbericht "[Age assessment in the context of migration: new Committee of Ministers Recommendation](#)", 14 december 2022 en de volledige aanbeveling ⁽¹⁴⁾.

Tijdens de Dublinprocedure mag er alleen een leeftijdsbeoordeling worden uitgevoerd als er aanzienlijke twijfel bestaat over de vraag of de verzoeker jonger of ouder is dan 18 jaar, bijvoorbeeld op basis van informatie die is ontvangen van het andere EU+-land.

Dit kan voorkomen in gevallen waarin er geen documenten zijn over de leeftijd van de persoon en de enige informatie over zijn/haar leeftijd gebaseerd is op verklaringen die niet duidelijk of tegenstrijdig zijn. In dergelijke gevallen kan het aangezochte EU+-land het verzoekende land vragen een leeftijdsbeoordeling uit te voeren om twijfels weg te nemen. Het resultaat van de leeftijdsbeoordeling moet worden gedeeld met het andere land zodra het beschikbaar is.

Dezelfde regels en beginselen van leeftijdsbeoordeling tijdens asielprocedures zijn van toepassing op leeftijdsbeoordelingen die worden uitgevoerd tijdens de Dublinprocedure.

⁽¹⁴⁾ [Recommendation CM/Rec\(2022\)22](#) of the Committee of Ministers to member States on human rights principles and guidelines on age assessment in the context of migration (Aanbeveling van het Comité van Ministers aan de lidstaten inzake mensenrechtenbeginselen en richtsnoeren voor leeftijdsbeoordeling in het kader van migratie) (Vastgesteld door het Comité van Ministers op 14 december 2022 tijdens de 1452e bijeenkomst van de afgevaardigden van de ministers), 14 december 2022.

1.7. Verzamelen van relevante informatie en documenten

Relevante informatie en eventuele ondersteunende documentatie zullen bijdragen aan een snellere procedure, omdat deze informatie de Dublin-eenheid helpt bij het uitvoeren van de Dublinprocedure.

Om een overnameverzoek naar het andere EU+-land te sturen om het kind te herenigen met een gezins- of familielid, heeft de Dublin-eenheid de informatie uit de volgende paragraaf nodig.

Uw rol als voogd

Als voogd staat u in direct contact met het kind. U hebt een cruciale rol bij het verzamelen van de relevante documenten en informatie. U kunt proactief te werk gaan en contact opnemen met het gezinslid, de broer of zus of het familielid van het kind in het andere EU+-land, misschien in overleg met de sociale diensten in dat andere land. Als het kind niet weet waar het gezinslid zich bevindt, kunt u ook contact opnemen met opsporingsdiensten, ngo's of maatschappelijke organisaties die kunnen helpen bij het opsporen van het gezinslid van het kind. U kunt ook de Dublin-eenheid vragen dit te doen.

Kinderen maken zich vaak zorgen en denken dat ze een “last” worden voor hun familieleden die voor hen moeten zorgen; dit kan er soms toe leiden dat ze de autoriteit niet op de hoogte brengen van de aanwezigheid van een gezinslid, broer of zus of familielid in een ander land. Het is daarom belangrijk om de kinderen en de familieleden gerust te stellen dat het de verantwoordelijkheid van de EU+-landen is om ervoor te zorgen dat er materiële opvangvoorzieningen beschikbaar zijn voor alle verzoekers om internationale bescherming.

Praktische tips

- Verzamel informatie en documenten over familiebanden.
- Bespreek met het kind welke informatie beschikbaar is over de aanwezigheid van een gezinslid, broer of zus of familielid in de EU+-landen. Zorg ervoor dat het kind zijn/haar mening kan uiten over de hereniging met een gezinslid, broer of zus of familielid.
- Help het kind om zijn/haar wens te uiten om herenigd te worden, met name in gevallen waarin er meerdere gezinsleden, familieleden of broers en zussen in de EU+-landen zijn. Als het kind documenten heeft waaruit de familiebetrekkingen blijken, zorg er dan voor dat deze worden voorgelegd aan de Dublin-eenheid. In sommige gevallen zullen er documenten nodig zijn van het gezinslid, het familielid of de broer of zus in het andere land, bijvoorbeeld een kopie van het verblijfsdocument of de identiteitskaart. Probeer contact op te nemen met het familielid om te vragen deze documenten in te dienen.
- Geef de Dublin-eenheid de contactgegevens van het gezinslid of familielid van het kind. Deze informatie wordt door de Dublin-eenheid van het verzoekende land met de Dublin-eenheid van het aangezochte land gedeeld, waardoor de opsporing van en het onderzoek naar familieleden sneller verloopt.

1.8. Een verzoek verzenden naar een ander EU+-land

Als beschreven in paragraaf [1.4. Stappen en termijnen](#), heeft de Dublin-eenheid maximaal drie maanden vanaf de indiening van het verzoek om de benodigde informatie te verzamelen en het verzoek te verzenden. Als de eenheid van mening is dat een ander land verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek, dient het een overnameverzoek in bij het land waar het gezinslid van het kind zich bevindt. Het aangezochte land heeft twee maanden de tijd om op het verzoek te reageren.

Het aangezochte EU+-land controleert de informatie die het ontvangt, vergelijkt deze met de informatie in zijn eigen database en verzamelt zo nodig verdere informatie. Het aangezochte land kan bijvoorbeeld een onderhoud voeren met het gezinslid of het familielid van het niet-begeleide kind. Na de beoordeling stuurt het aangezochte land een antwoord naar het verzoekende EU+-land, waarin het land het verzoek om de behandeling van het verzoek om internationale bescherming op zich te nemen, aanvaardt of verwierpt.

Uw rol als voogd

Het wachten op het antwoord en de uitkomst van de Dublinprocedure kan onprettig aanvoelen voor het kind. Het kan overweldigd worden door onzekerheid, angst en stress. Zorg ervoor dat u het kind steun biedt tijdens het wachtproces door het informatie te geven, begripvol te zijn en ernaar te luisteren. Het is belangrijk om kinderen emotioneel gerust te stellen en voor stabiliteit te zorgen. Hier volgen enkele ideeën.

- **Zorg voor open communicatie.** Ga samenzitten met het kind en praat over zijn/haar gevoelens, zorgen en verwachtingen. Maak duidelijk dat u er voor hem/haar bent tijdens het hele wachtproces.
- **Zorg voor een gevoel van routine.** Adviseer het kind om een dagelijkse routine aan te houden met vaste activiteiten zoals maaltijden, leertijd, ontspanning en sociale activiteiten. Dit kan een gevoel van stabiliteit geven en het kind afleiden zodat hij/zij minder last heeft van de wachttijd.
- **Moedig zelfexpressie aan.** Laat het kind uiting geven aan zijn/haar emoties door middel van verschillende creatieve uitlaatkleppen, zoals tekenen, schrijven of verhalen vertellen. Dit kan helpen om zijn/haar gevoelens te uiten en stress te verminderen.
- **Blijf positief.** Wees optimistisch en geef het kind hoop. Focus op wat er is bereikt in plaats van stil te staan bij onzekerheden.
- **Doe aan kalmerende activiteiten.** Moedig het kind aan om activiteiten te doen die het leuk vindt, zoals sporten, hobby's of met vrienden samen zijn. Deze dingen kunnen het kind afleiden van het wachtproces en de stress verlichten.
- **Zoek steun bij professionals.** Als de wachtperiode te veel stress oplevert voor het kind, overweeg dan om professionals uit de geestelijke gezondheidszorg in te schakelen. Zij kunnen extra steun en begeleiding bieden om het kind te helpen met zijn/haar angst om te gaan.

Vergeet niet dat het essentieel is om geduldig, begripvol en empathisch te zijn met betrekking tot de emotionele toestand van het kind in dit hele proces.

U moet ook in contact blijven met de Dublin-eenheid om ervoor te zorgen dat er geen belangrijke deadlines worden gemist en dat de zaak met prioriteit wordt behandeld, gezien de kwetsbaarheid van niet-begeleide kinderen.

1.9. Een antwoord krijgen: aanvaarding

Zodra er een antwoord is ontvangen van het aangezochte EU+-land, worden de voogd en het kind hiervan op de hoogte gebracht. Als het antwoord positief is, betekent dit dat het land zijn verantwoordelijkheid heeft genomen om het verzoek van het kind om internationale bescherming te onderzoeken. In dit geval worden de voogd en/of het kind op de hoogte gebracht van de beslissing dat zij zullen worden overgebracht naar het land dat verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming. De voorbereidingen voor de overdracht beginnen.

Kennisgeving van een overdrachtsbesluit

Na een positief antwoord op het verzoek, ook wel “aanvaarding” van verantwoordelijkheid genoemd, bereidt het verzoekende EU+-land de beslissing voor om het kind over te dragen naar het verantwoordelijke land.

Het kind moet op de hoogte worden gebracht van het overdrachtsbesluit en heeft de mogelijkheid van een effectief rechtsmiddel, in de vorm van een beroep tegen het besluit of een herziening ervan.

Het EU+-land moet het kind zo snel mogelijk en in ieder geval binnen zes maanden na de datum van expliciete of impliciete aanvaarding overdragen aan het verantwoordelijke land.

Als het kind in beroep gaat tegen het overdrachtsbesluit, kan de termijn voor de overdracht door een rechtbank worden opgeschort totdat er een definitieve beslissing over het beroep is genomen. Wanneer de beslissing over een beroep valt en het overdrachtsbesluit uitvoerbaar is, bedraagt de termijn voor overdracht zes maanden vanaf de datum waarop de beslissing over het beroep in kracht van gewijsde is getreden.

Gerelateerde EUAA-instrumenten voor Dublinoverdrachten en informatieverstrekking

Raadpleeg voor meer informatie over Dublinoverdrachten [Recommendations on Dublin transfers](#), EUAA, april 2023. Om meer te weten te komen over welke informatie aan het kind wordt verstrekt bij de kennisgeving van het overdrachtsbesluit en over de overdracht, raadpleegt u het Let's Speak Asylum-portaal van het EUAA, juli 2023, webpagina “[Dublin procedure](#)”.

Uw rol als voogd

Uw rol als voogd is ervoor zorgen dat het kind de procedure begrijpt en zich veilig en op zijn/haar gemak voelt in afwachting van de overdracht. Het kan zijn dat de datum van de overdracht niet bekend is op het moment van de kennisgeving. Als dit het geval is, moet u bij de relevante autoriteit navragen wat de reisdatum is.

Wanneer het kind op de hoogte wordt gebracht van het overdrachtsbesluit, zorg er dan voor dat het de informatie begrijpt en dat het weet wat het kan verwachten met betrekking tot het vervoermiddel en eventuele voorafgaande stappen, zoals een medisch onderzoek. In bepaalde gevallen is voorafgaand aan de overdracht een medisch onderzoek nodig om ervoor te zorgen dat de persoon in staat is om te reizen. Als de verzoeker gezondheidsproblemen heeft, moet medische informatie worden ingediend bij het verantwoordelijke EU+-land, zodat de behandeling die de persoon ondergaat in het andere land kan worden voortgezet. Hiervoor moet de persoon (of de voogd) toestemming geven.

Overdracht naar het verantwoordelijke EU+-land

Niet-begeleide kinderen worden onder begeleiding van ten minste één persoon overgebracht naar het verantwoordelijke land. In sommige landen kunnen voogden het kind vergezellen tijdens de overdracht naar het verantwoordelijke land. Als dit in uw land is toegestaan, zorg er dan voor dat u het kind vergezelt om tijdens de reis een veilige sfeer te creëren.

Als u het kind niet mag vergezellen tijdens de overdracht, kan uw aanwezigheid toch rust geven aan het kind voor het vertrek. Zorg ervoor dat u aanwezig bent voor zijn/haar vertrek.

U moet contact opnemen met het gezinslid, broer of zus of een voogdijinstelling in het ontvangende land om de aankomst en ontvangst van het kind vlot te laten verlopen. Uw rol bij het leggen van dit contact is van cruciaal belang.

De Dublin-eenheden van het verantwoordelijke land hebben mogelijk geen toegang tot informatie over waar het kind na aankomst zal worden geplaatst, omdat dit de verantwoordelijkheid kan zijn van de opvang- of sociale diensten.

U moet zorgen voor een goede afstemming met de voogdijinstellingen, zodat de ontvangst en het onthaal van het kind soepel verloopt. Met toestemming van het kind moet u zoveel mogelijk informatie meegeven aan de ontvangende autoriteiten.

Het is belangrijk om te verduidelijken dat in het kader van de Dublinprocedure de verantwoordelijkheid voor het kind wordt overgedragen van het ene land aan het andere EU+-land en niet rechtstreeks aan het familie- of gezinslid. In de praktijk betekent dit dat het mogelijk is en vaak voorkomt dat het kind eerst wordt ondergebracht in een opvangcentrum terwijl de maatschappelijke diensten van het ontvangende EU+-land beoordelen of en wanneer het kind kan worden overgebracht naar de verblijfplaats van het familielid. Probeer informatie in te winnen over de verwachte datum van plaatsing van het kind, bijvoorbeeld of het kind na aankomst bij het gezinslid, de broer of zus of het familielid kan verblijven of dat het in een opvangcentrum zal worden geplaatst. Als u deze informatie van tevoren weet, blijft het kind op de hoogte.

Nuttige tip met betrekking tot de overdracht

- Zorg ervoor dat het kind begrijpt wat het te wachten staat en dat het zich veilig en zeker voelt.
- Zorg ervoor dat de autoriteiten in beide landen op de hoogte zijn van eventuele onmiddellijke zorgbehoeften van het kind in verband met de overdracht. Communicatie met de autoriteiten in beide landen over eventuele onmiddellijke zorgbehoeften van het kind is cruciaal voor het welzijn van het kind tijdens de overdracht.
- Probeer, indien mogelijk, het kind te vergezellen naar het verantwoordelijke land.
- Probeer vóór aankomst van het kind contact op te nemen met het gezins- of familielid, de broer of zus of de voogd van het kind in het verantwoordelijke land.
- Informeer naar de verwachte aankomst en plaatsing van het kind. Om de overdracht vlot te laten verlopen, is het belangrijk om de verwachtingen van het kind in goede banen te leiden en ervoor te zorgen dat het begrijpt wat hem of haar te wachten staat. Informatie inwinnen over de verwachte aankomst en plaatsing van het kind zal helpen bepaalde verwachtingen te scheppen en ervoor te zorgen dat de juiste regelingen worden getroffen.

1.10. Antwoord ontvangen: weigering

Het aangezochte EU+-land kan ook afwijzend antwoorden. Op basis van de inhoud van het antwoord kan de Dublin-eenheid beslissen of het nodig of mogelijk is om een verzoek om heroverweging te sturen. Als u geen kopie van het antwoord ontvangt, kunt u de Dublin-eenheid vragen dit met u te delen, overeenkomstig de nationale praktijken of regels van het land.

Na een verzoek om heroverweging kan het aangezochte EU+-land het verzoek accepteren of weigeren. Als het verzoek geweigerd wordt, bestaat de mogelijkheid om beroep aan te tekenen. Het is belangrijk te weten dat het soms niet in alle gevallen mogelijk is om beroep aan te tekenen (zie hieronder). Als het niet mogelijk is beroep aan te tekenen, wordt de zaak verwezen naar de nationale procedure, zodat het EU+-land waar de verzoeker zich bevindt verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

1.11. Doeltreffende rechtsmiddelen

De verzoeker heeft recht op een doeltreffende voorziening in rechte tegen een overdrachtsbesluit als bedoeld in artikel 27 van de Dublin III-verordening. In het geval van niet-begeleide kinderen is ook een doeltreffende voorziening in rechte beschikbaar indien het verzoek tot overname werd geweigerd.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (het Hof) ⁽¹⁵⁾ concludeerde dat artikel 27, lid 1, van de Dublin III-verordening

aldus moet worden uitgelegd dat de lidstaat waaraan een op artikel 8, lid 2, van [de Dublin III-verordening] gebaseerd overnameverzoek is gericht, verplicht is om te voorzien in een recht van beroep bij een rechterlijke instantie tegen zijn weigeringsbesluit ten behoeve van een niet-begeleide minderjarige in de zin van artikel 2, onder j), van [de Dublin III-verordening] die om internationale bescherming verzoekt, maar niet ten behoeve van een familielid van die minderjarige in de zin van artikel 2, onder h), van [de Dublin III-verordening].

Wanneer een verzoek tot overname van een niet-begeleid kind met een familielid in een ander EU+-land (verzoek op grond van artikel 8, lid 2, van de Dublin III-verordening) wordt afgewezen, heeft het kind dus het recht om beroep aan te tekenen. Het familielid heeft niet het recht om beroep aan te tekenen.

Praktisch gezien betekent dit dat het kind beroep moet aantekenen in een EU+-land waar het zich niet bevindt, d.w.z. het land dat zijn verantwoordelijkheid voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming heeft afgewezen en waarin het familielid zich bevindt.

Uw rol als voogd

Als u en het kind besluiten in beroep te gaan tegen het afgewezen overnameverzoek, zult u proactief te werk moeten gaan, omdat het beroep wordt ingesteld in het EU+-land waar het familielid zich bevindt en niet waar het kind zich bevindt. Het kan zijn dat de Dublin-eenheid geen informatie heeft over de manier waarop in het andere land beroep kan worden aangetekend.

Europees netwerk van voogdijinstellingen

Het Europees netwerk van voogdijinstellingen is een netwerk van organisaties in de meeste lidstaten die werken rond voogdij. Zij kunnen u misschien ondersteunen bij het leggen van contact met voogden, advocaten of ngo's in het land waar het beroep moet worden ingesteld. U vindt hun contactgegevens op: www.egnetwork.eu.

Het is belangrijk om op te merken dat dit arrest van het Hof alleen uitspraak deed in een zaak die betrekking had op een kind dat een familielid in een ander land had, wat een verzoek was op basis van artikel 8, lid 2, van de Dublin III-verordening. Als het verzoek werd ingediend op een andere grond dan artikel 8, lid 2, en wordt afgewezen, moet u bij een juridisch adviseur nagaan of het mogelijk is om in het land beroep aan te tekenen tegen de beslissing.

⁽¹⁵⁾ Hof van Justitie, arrest van 1 augustus 2022, [I. S v Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid](#), C-19/21, EU:C:2022:605, punten 55. Een samenvatting (in het Engels) is beschikbaar in de [jurisprudentiedatabase van het EUAA](#).

Zodra de afwijzing is ontvangen en u met het kind de beroepsmogelijkheden overweegt, of tijdens het beroepsprocedure, moet u het kind op zijn/haar gemak stellen over het verloop van de procedure, de tijdpaden en het kind eventueel aanvullende informatie geven. U moet het kind bewust maken van de risico's als het besluit om op eigen houtje of met de hulp van kennissen of smokkelaars naar zijn/haar familie te reizen.

Als u en het kind beslissen om geen beroep aan te tekenen, of als het beroep niets oplevert, dan is het uw taak om het kind te ondersteunen tijdens de asielprocedure en bij het vinden van geschikte opvangvoorzieningen in het land waar het kind zich bevindt.

Verwante publicatie van het EUAA-FRA

Voor meer gedetailleerde informatie over de specifieke maatregelen die tijdens de asielprocedure moeten worden genomen, wordt verwezen naar [*Praktisch instrument voor voogden — De asielprocedure*](#) van het EUAA-FRA, 2023.

Nuttige tips wanneer het verzoek wordt afgewezen

Als een verzoek wordt afgewezen, informeer dan naar de mogelijkheden om beroep aan te tekenen in het EU+-land dat het verzoek heeft afgewezen. Bijvoorbeeld:

- Hoe moet een beroep worden ingesteld?
- Waar moet het beroep worden ingesteld?
- Wat zijn de formele vereisten voor het instellen van een beroep?
- Wat is de uiterste datum voor het instellen van een beroep?

Vergeet niet dat de beslissing van het Hof over dit onderwerp alleen betrekking had op een zaak die onder artikel 8, lid 2, valt. Het kan zijn dat er alleen beroep kan worden ingesteld als het verzoek op dezelfde rechtsgrond is ingediend, en dat de mogelijkheid om beroep aan te tekenen niet wordt uitgebreid naar andere gevallen.

Hieronder staan meer suggesties.

- Maak uzelf vertrouwd met de specifieke nationale procedures en wetten van de EU+-landen die betrokken zijn bij de Dublinprocedure. Op die manier kunt u het kind juiste informatie geven over zijn/haar rechten en mogelijkheden om beroep aan te tekenen.
- Zet een netwerk op of leg contact met juridische professionals, ngo's of andere organisaties in het EU+-land waar het familielid zich bevindt, die begeleiding en hulp kunnen bieden bij het indienen van het beroep. Zo kan het kind toegang krijgen tot doeltreffende rechtsmiddelen en juridische vertegenwoordiging.
- Pleit gedurende de hele beroepsprocedure voor het belang van het kind. Dit kan inhouden dat u bewijsmateriaal verzamelt, ondersteunende brieven schrijft of alle relevante informatie en documentatie aanlevert die de zaak van het kind kracht bij kunnen zetten.
- Overleg regelmatig met het kind en zijn/haar familieleden om ervoor te zorgen dat zij op de hoogte zijn van de status van het beroep en van eventuele updates of veranderingen in het proces. Bied emotionele steun en geruststelling, aangezien de beroepsprocedure belastend en overweldigend kan zijn voor het kind.
- Blijf op de hoogte van wijzigingen in de nationale en EU-wetgeving met betrekking tot de Dublinprocedure en de beroepsprocedure. Zo kunt u het kind en zijn/haar familielid, broer of zus de meest nauwkeurige en relevante informatie geven.
- Werk samen met relevante belanghebbenden, zoals de Dublin-eenheid, juridische adviseurs en instanties voor kinderscherming, zodat de beroepsprocedure op een gecoördineerde en volledige manier wordt aangepakt. Deel regelmatig informatie en updates om er zeker van te zijn dat alle partijen actief betrokken zijn en streven naar het beste voor het kind.
- Vergeet niet dat het uw taak is in het belang van het kind te handelen en ervoor te zorgen dat het gedurende de hele Dublinprocedure passende bescherming en ondersteuning krijgt, ook in gevallen van weigering.

2. Herplaatsing en uw rol als voogd

Door middel van herplaatsing kunnen verzoekers uit een EU+-land dat veel verzoeken om internationale bescherming ontvangt, op een ordelijke manier worden overgebracht naar een ander EU+-land waar hun verzoeken worden beoordeeld.

Herplaatsing is een voorbeeld van vrijwillige solidariteit tussen de EU+-landen. Verzoekers kunnen worden overgeplaatst van een EU+-land, normaal gesproken het eerste land van binnenkomst, dat een groot aantal aanvragen te verwerken krijgt, naar een ander EU+-land dat bereid is ze te ontvangen. Bij herplaatsing helpen de lidstaten elkaar bij het vinden van een duurzame, veilige oplossing voor verzoekers.

Herplaatsing kan een bijzonder effectief instrument zijn voor die EU+-landen waar de opvangsystemen niet in staat zijn om speciale zorg te bieden aan niet-begeleide kinderen vanwege een grote en snelle toename van het totale aantal aankomsten. Hierdoor wordt deze groep kinderen een veilige en legale route geboden, waarbij het risico op verdere verplaatsingen wordt beperkt en kinderen worden beschermd tegen smokkelnetwerken.

Herplaatsing is momenteel gebaseerd op vrijwillige solidariteitsovereenkomsten tussen EU+-landen. Er is geen specifiek juridisch kader voor de herplaatsingsregeling; daarom is de procedure gebaseerd op artikel 17, lid 2, van de Dublin III-verordening, het meest relevante instrument voor de regeling. Op grond van artikel 17, lid 2, van de Dublin III-verordening kan een EU+-land de verantwoordelijkheid nemen voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming, ook al is het daarvoor niet automatisch verantwoordelijk. Deze “humanitaire bepaling” van de Dublin III-verordening vormt daarom de rechtsgrondslag voor de herplaatsing van verzoekers om internationale bescherming.

In 2009 ging de Europese Commissie van start met de eerste herplaatsing. Sindsdien hebben EU+-landen deelgenomen aan verschillende herplaatsingen. Sommige waren verplicht en er werd een quotum vastgesteld voor herplaatsingen voor EU+-landen bij besluit van de Europese Raad. Andere initiatieven waren vooral gericht op de herplaatsing van niet-begeleide kinderen of kwetsbare groepen (waaronder kinderen met ernstige medische aandoeningen of andere kwetsbare personen die worden vergezeld door familie) en werden door een groep EU+-landen op vrijwillige basis goedgekeurd ter ondersteuning van andere EU+-landen. Het merendeel van de niet-begeleide kinderen is herplaatst uit Griekenland, Italië en Malta.

EU+-landen die besluiten deel te nemen aan herplaatsingen, stellen vast hoeveel herplaatste mensen zij bereid zijn op te nemen. Dit wordt een toezegging genoemd. Zij kunnen beslissen om voorrang te geven aan volwassenen of gezinnen en geen niet-begeleide kinderen toelaten.

Als niet-begeleide kinderen in aanmerking komen voor herplaatsing, moet de herplaatsingsprocedure de nodige waarborgen voor kindbescherming bevatten. Kinderen moeten worden geïnformeerd en moeten steun krijgen van een voogd, en hun standpunten moeten worden meegewogen, afhankelijk van hun leeftijd of maturiteit. Het kind heeft echter niet het recht om het land van herplaatsing te kiezen, aangezien deze beslissing afhankelijk is van verschillende omstandigheden. Figuur 3 geeft de praktische richtsnoeren van het FRA weer om niet-begeleide kinderen te beschermen tijdens het herplaatsingsproces.

Figuur 3. Praktische richtsnoeren om niet-begeleide kinderen te beschermen tijdens het herplaatsingsproces

PRAKTISCHE RICHSNOEREN OM NIET-BEGELEIDE KINDEREN TE BESCHERMEN TIJDENS HET HERPLAATSINGSPROCES

Uw rol als voogd

Uw rol als voogd in elke stap van het herplaatsingsproces is van fundamenteel belang, met name in de eerste fasen van het verzoeken om internationale bescherming, het beoordelen van de belangen van het kind, het onderzoeken en identificeren van familiebanden en ten slotte het instemmen met de herplaatsing.

In de loop van het herplaatsingsproces zijn er een aantal belangrijke stappen waarvan u zich bewust moet zijn, zoals hieronder beschreven.

- **Eerste verzoek.** Als voogd moet u het kind helpen bij het eerste verzoek en ervoor zorgen dat alle noodzakelijke documenten en informatie worden ingediend.
- **Beoordeling van het belang van het kind.** U moet het kind ondersteunen wanneer de autoriteiten of u zelf een grondige beoordeling maken van de belangen van het kind, rekening houdend met zijn/haar veiligheid, welzijn en specifieke behoeften. Aan de hand van deze beoordeling kan worden bepaald of herplaatsing de meest geschikte oplossing voor het kind is.
- **Beoordeling van familiebanden.** Indien het kind gezins- of familieleden in andere EU+-landen heeft, moet u nagaan of het kind kan worden herenigd met zijn/haar gezin via een Dublinprocedure, of via herplaatsing, indien een Dublinprocedure niet mogelijk is. Deze beoordeling vereist coördinatie met relevante autoriteiten en instanties die betrokken zijn bij het opsporen en herenigen van gezinnen.
- **Toestemming voor herplaatsing.** Zodra de beoordeling van de belangen van het kind en de familieband zijn afgerond, moet u toestemming geven voor de herplaatsing van het kind. Hierbij wordt rekening gehouden met de standpunten en wensen van het kind en worden de beschikbare opvang- en zorgfaciliteiten in het ontvangende EU+-land beoordeeld. Vergeet niet dat verzoekers op elk moment kunnen besluiten hun toestemming in te trekken, ook na het gesprek met het ontvangende EU+-land. U moet de autoriteiten vragen naar de voorwaarden voor het intrekken van de toestemming en naar de gevolgen van deze intrekking en moet dit alles goed uitleggen aan het kind.
- **Contact met de autoriteiten.** Tijdens de herplaatsing moet u optreden als contactpersoon tussen het kind en alle relevante autoriteiten. Dit zijn onder andere de kinderbeschermingsinstanties, die actief betrokken moeten worden bij de herplaatsing zodat de veiligheid en het welzijn van het kind gewaarborgd zijn. Het is uw rol ervoor te zorgen dat de rechten en belangen van het kind beschermd en gerespecteerd worden door alle betrokken belanghebbenden.

Als voogd is uw rol in het herplaatsingsproces vooral cruciaal bij het opkomen voor het kind, het beoordelen van zijn/haar behoeften en belangen en het zorgen voor een soepele overgang naar het ontvangende EU+-land.

Voor niet-begeleide kinderen is herplaatsing een procedure die bedoeld is voor kinderen die geen recht hebben op gezinshereniging volgens de Dublinprocedure (zie hoofdstuk [1. De Dublinprocedure voor niet-begeleide kinderen en uw rol als voogd](#)). Als voogd moet u hierop letten en de autoriteiten waarschuwen als het risico bestaat dat het kind in het kader van een herplaatsingsregeling naar een ander EU+-land wordt overgebracht zonder dat eerst de mogelijkheid is aangegrepen om het kind met het gezin te herenigen.

Nuttige tip: wat de voogd kan doen met betrekking tot herplaatsing

- Help en begeleid het kind bij alle belangrijke fasen van de herplaatsing, zoals registratie, leeftijds- en belangenbeoordelingen en veiligheidsgesprekken.
- Zorg ervoor dat elke beslissing om het kind te herplaatsen gebaseerd is op een beoordeling waarin wordt bevestigd dat dit in het belang van het kind is.
- Geef informatie of zorg ervoor dat de autoriteiten tijdig informatie geven die is afgestemd op de leeftijd, in de verschillende fasen van het herplaatsingsproces, waaronder de overdracht, de opvang en het leven in het EU+-land van herplaatsing.
- Luister naar en houd rekening met het standpunt van het kind in de belangrijke fasen van het proces, en zorg ervoor dat het kind en u, als voogd, volledige schriftelijke toestemming geven voor de herplaatsing.
- Verzoek om juridische bijstand voor uzelf en help het kind indien nodig om contact op te nemen met een advocaat.
- Overhandig de nodige informatie aan de voogd en aan de autoriteiten van het EU+-land waar het kind wordt herplaatst.

Verwante publicatie van het FRA over herplaatsing

FRA, [Relocation Unaccompanied Children: Applying good practices to future schemes](#), mei 2020.

3. Legale trajecten naar de EU+ en uw rol als voogd

Niet-begeleide kinderen die internationale bescherming nodig hebben, kunnen legaal vanuit een niet-lidstaat naar de EU komen, bijvoorbeeld om naar hun familie te gaan of om veiligheidsredenen. Als voogd kunt u bij dergelijke procedures worden betrokken om ervoor te zorgen dat de aankomst van het kind vlot verloopt.

In dit hoofdstuk worden de belangrijkste legale trajecten beschreven voor niet-begeleide kinderen naar de EU en uw rol als voogd. Er wordt aandacht besteed aan hervestiging en aanvullende trajecten, waaronder toelating op humanitaire gronden en gezinshereniging.

Verwante publicatie van het FRA over terugkeerprocedures voor niet-begeleide kinderen

Niet-begeleide kinderen kunnen gebruikmaken van legale trajecten om vanuit de EU naar een derde land te reizen, bijvoorbeeld om zich te herenigen met hun familie in hun land van herkomst of in een derde land. Als voogd kunt u dus worden betrokken bij procedures waarbij een kind naar een land buiten de EU moet vertrekken. Waar de algemene overwegingen, zoals die met betrekking tot het belang van het kind, nog altijd van belang zijn, zal uw rol afhangen van de specifieke situatie in het betreffende land.

Voor meer informatie over het waarborgen van de grondrechten van kinderen in terugkeerprocedures, zie FRA, [Returning unaccompanied children: fundamental rights considerations](#), september 2019.

3.1. Hervestiging

Hervestiging betekent dat vluchtelingen zich naar een ander land kunnen begeven waar zij een juridische status genieten die internationale bescherming en uiteindelijk een verblijf van langere duur waarborgt.

De hervestiging van vluchtelingen is een uiting van internationale solidariteit. De hervestigingsprogramma's van de EU zijn gebaseerd op nationale toezeggingen betreffende het aantal vluchtelingen dat een lidstaat belooft toe te laten. De bedoeling van die programma's is vluchtelingen toe te laten op basis van voorspelbare tijdschema's en te waarborgen dat zij hiervoor op gemeenschappelijke gronden in aanmerking worden genomen, terwijl tegelijkertijd strenge veiligheidscontroles worden uitgevoerd ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ EUAA, [Asielverslag 2023](#), 2023.

Hervestiging is een van de drie duurzame oplossingen voor vluchtelingen, samen met vrijwillige terugkeer en lokale integratie. Eerst worden vrijwillige terugkeer en lokale integratie volledig in aanmerking genomen en pas daarna wordt hervestiging overwogen als de meest geschikte oplossing. Kandidaten voor hervestiging worden geïdentificeerd aan de hand van een beoordeling van de beschermingsrisico's.

In de context van de EU zijn hervestigingsprogramma's vrijwillige programma's aan de hand waarvan de EU+-landen internationale bescherming bieden aan vluchtelingen die volgens de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR) daarvoor in aanmerking komen in een derde land buiten de EU.

De EU+-landen beoordelen de behoefte aan hervestiging en kunnen een vluchteling van een derde land, buiten de EU, overbrengen naar hun grondgebied door deze vluchteling een veilige juridische status en steun voor integratie te verlenen ⁽¹⁷⁾. Bij het doorverwijzen van vluchtelingen voor hervestiging geeft de UNHCR voorrang aan mensen in een kwetsbare situatie, zoals vrouwen die gevaar lopen, niet-begeleide kinderen, mensen die foltering hebben overleefd, personen die juridische of fysieke bescherming nodig hebben en personen met medische behoeften.

Opmerking over de aanpak van de UNHCR

De UNHCR definieert hervestiging als volgt:

Hervestiging omvat de selectie en overdracht van vluchtelingen van een staat waar zij om bescherming hebben verzocht naar een derde staat die ermee heeft ingestemd hen — als vluchtelingen — met een vaste verblijfsstatus toe te laten. De verleende status garandeert bescherming tegen refoulement en geeft een hervestigde vluchteling en zijn/haar gezin of personen ten laste toegang tot rechten die vergelijkbaar zijn met die van nationale onderdanen. Hervestiging biedt ook de mogelijkheid om uiteindelijk genaturaliseerd staatsburger van het hervestigingsland te worden ⁽¹⁸⁾.

Artikel 2, punt 8, van Verordening (EU) nr. 516/2014 (verordening betreffende het Fonds voor asiel, migratie en integratie)

[...] de toelating tot het grondgebied van de lidstaten — na een doorverwijzing door de UNHCR — van onderdanen van derde landen of staatlozen uit een derde land waar zij als ontheemden verblijven, aan wie internationale bescherming is verleend en die toegang hebben tot een duurzame oplossing overeenkomstig het recht van de Unie en het nationale recht ⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁷⁾ EASO, *Asylum Report 2020*, 2020, [afdeling 7.14. "Resettlement and humanitarian admission programmes"](#).

⁽¹⁸⁾ UNHCR, *Integration Handbook* (Handboek voor integratie), 2023, deel "What is resettlement" (Wat is hervestiging?).

⁽¹⁹⁾ [Verordening \(EU\) 2021/1147](#) van het Europees Parlement en de Raad van 7 juli 2021 tot oprichting van het Fonds voor asiel, migratie en integratie (PB L 251 van 15.7.2021).

Wat zijn de voordelen van hervestigingsprogramma's?

- Toelating en overdracht naar een veilig EU+-gastland.
- Het recht krijgen om in het EU+-gastland te verblijven.
- Andere rechten krijgen die vergelijkbaar zijn met de rechten die aan begunstigen van internationale bescherming worden verleend.

Hoe verloopt de hervestiging?

Het hervestigingsproces vereist **dat de UNHCR vaststelt dat de betrokkene de status van vluchteling heeft** en dat die betrokkene voor hervestiging wordt doorverwezen. De UNHCR identificeert vluchtelingen die het grootste risico lopen op het lijden van ernstige schade in het land waar ze zijn geregistreerd, meestal vanwege bedreigingen van hun leven, vrijheid of fysieke veiligheid, of andere ernstige mensenrechtenschendingen. Deze risico's worden beoordeeld wanneer wordt ingegaan op de specifieke behoeften van personen en gezinnen. Daarbij wordt terdege rekening gehouden met de lokale context, de beschikbaarheid van juridische en fysieke bescherming in het asielland, de toegankelijkheid van de relevante diensten, de vooruitzichten op een veilige terugkeer naar het thuisland en het beginsel van eenheid van het gezin ⁽²⁰⁾.

Identificatie van vluchtelingen die in aanmerking komen voor hervestiging

Hervestigingsprogramma's zijn doorgaans gericht op vluchtelingen die in de eerste landen van asiel een verhoogd beschermingsrisico lopen. De UNHCR is verantwoordelijk voor het aanwijzen van de vluchtelingen die voorrang voor hervestiging moeten krijgen, overeenkomstig de hervestigingscategorieën die zijn beschreven in het Resettlement Handbook (Handboek voor hervestiging) van die organisatie ⁽²¹⁾.

Hervestigingscategorieën

- Vluchtelingen die juridische en/of fysieke bescherming nodig hebben.
- Mensen die geweld en/of foltering hebben overleefd.
- Vluchtelingen met medische behoeften.

⁽²⁰⁾ UNHCR, [Resettlement Handbook](#) (Handboek voor hervestiging), 2023.

⁽²¹⁾ Ibid.

- Vrouwen en meisjes in gevaar.
- Herstel van de eenheid van het gezin ⁽²²⁾.
- Kinderen en jongeren die gevaar lopen, volgens een beoordeling van het belang van het kind/de jongere.
- Vluchtelingen voor wie er geen voorzienbare alternatieve duurzame oplossing is ⁽²³⁾.

De identificatie van vluchtelingen die voorrang moeten krijgen voor hervestiging en de daaropvolgende beoordeling van individuele gevallen is een doorlopend, actief en systematisch proces. Het vereist uitvoerige kennis en documentatie van de vluchtelingenpopulatie en van de specifieke behoeften en kwetsbaarheden van de vluchtelingen. Het vereist ook samenwerking tussen het beschermingspersoneel van de UNHCR, de beschermingsdiensten in gemeenschapsverband, de medewerkers die duurzame oplossingen uitwerken en de uitvoerende beschermingspartners om passende reacties te identificeren en uit te voeren ⁽²⁴⁾, met inbegrip van doorverwijzing om na te gaan of hervestiging opportuun is.

Dit betekent dat voor kinderen die in het kader van hervestigingsprogramma's aankomen al een kwetsbaarheidsonderzoek en een beoordeling van hun belangen zijn verricht. Een volledig dossier met specifieke verwijzingen naar hun specifieke behoeften moet zo snel mogelijk beschikbaar zijn voor u als voogd, in overeenstemming met de algemene verordening gegevensbescherming ⁽²⁵⁾.

Hoe wordt de hervestiging van kinderen geregeld?

Kinderen en jongeren op de vlucht hebben recht op speciale bescherming en bijstand omdat zij vaak een groter risico lopen op misbruik, verwaarlozing, uitbuiting, mensenhandel en rekrutering voor gewapende groepen. Bovendien kan ontheemding kinderen en jongeren ertoe dwingen nieuwe rollen en verantwoordelijkheden op zich te nemen om aan hun eigen beschermingsbehoeften en die van hun familie te voldoen, wat kan leiden tot uitbuiting,

⁽²²⁾ Het herstel van familiebanden is tweeledig: het valt onder de hervestigingscategorieën en vormt volgens de nationale wetgeving ook een afzonderlijke visumstroom. Het [Resettlement Handbook van de UNHCR](#), 2023 heeft deze categorie de nieuwe naam "Restoring Family Unity" (herstel van de eenheid van het gezin) gegeven om een onderscheid te maken tussen discretionaire hervestigingscategorieën enerzijds en op rechten gebaseerde nationale procedures voor gezinshereniging anderzijds. Nadere informatie en richtsnoeren vindt u in hoofdstuk 3 van dat handboek waarin de hervestigingscategorieën worden beschreven. Daarin wordt uitgelegd wanneer de UNHCR het geschikt acht om aan de hand van die categorieën de eenheid van het gezin na te streven in plaats van het gezin de nationale visumaanvraagprocedures te laten doorlopen.

⁽²³⁾ FRA, [Legal entry channels to the EU for persons in need of international protection: A toolbox](#) (Legale toegangskanalen tot de EU voor personen die internationale bescherming nodig hebben: een toolbox), 2015, blz. 7.

⁽²⁴⁾ UNHCR USA, "[Information on UNHCR resettlement — resettlement in the United States](#)" (Informatie over hervestiging door de UNHCR — hervestiging in de Verenigde Staten).

⁽²⁵⁾ [Verordening \(EU\) 2016/679](#) van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (Algemene verordening gegevensbescherming) (Voor de EER relevante tekst).

misbruik en schadelijke copingstrategieën. Kinderen en jongeren op de vlucht kunnen specifieke behoeften hebben en specifieke beschermingsrisico's lopen die mogelijk niet adequaat worden aangepakt in het land van asiel, waaronder risico's in verband met de geestelijke of de lichamelijke gezondheid of handicaps. Ook genderdiverse jongeren lopen gevaar.

Bij het beheer van hervestigingszaken waarbij kinderen betrokken zijn, is het essentieel om voorrang te geven aan hun veiligheid, welzijn en rechten. Met een holistische en kindgerichte benadering tijdens dat beheer kunt u de risico's en uitdagingen waarmee kinderen en jongeren op de vlucht te maken hebben, beperken en hen helpen hun leven weer op te bouwen in een veilige en ondersteunende omgeving.

3.2. Aanvullende trajecten, waaronder toelating op humanitaire gronden

Aanvullende trajecten zijn veilige en gereguleerde routes voor vluchtelingen die een aanvulling vormen op hervestiging.

De UNHCR omschrijft aanvullende trajecten als:

bestaande legale toelatingstrajecten die zijn aangepast voor personen die internationale bescherming nodig hebben, alsmede nieuw gecreëerde programma's die voorzien in legaal verblijf in een derde land waar wordt voldaan aan de behoeften van de begunstigden van internationale bescherming ⁽²⁶⁾.

Aanvullende trajecten functioneren los van door de UNHCR aanbevolen hervestigingsprogramma's. De kwalificaties waarover begunstigden moeten beschikken om toegang te krijgen tot aanvullende trajecten worden vastgesteld aan de hand van criteria die verschillen van de criteria die worden gebruikt bij hervestiging, en er wordt rekening gehouden met aspecten zoals opleiding, beroepskwalificaties en gezinssamenstelling.

Aanvullende trajecten zijn uitdrukkelijk bedoeld voor personen die internationale bescherming zoeken als begunstigden, hoewel ze niet altijd zelfvoorzienende en langetermijnoplossingen bieden. Niet alleen vluchtelingen die officieel erkend zijn onder het UNHCR-mandaat of de jurisdictie van de relevante overheidsautoriteiten komen in aanmerking voor aanvullende trajecten. Zij kunnen ook een andere status hebben in het EU+-gastland.

De meest voorkomende voorbeelden van aanvullende trajecten in de EU+-landen zijn:

- programma's voor toelating op humanitaire gronden en humanitaire corridors;
- sponsoring door gezinnen;

⁽²⁶⁾ UNHCR, "[UNHCR master glossary of terms](#)" (Basiswoordenlijst van de UNHCR).

- arbeidsmobiliteit;
- onderwijstrajecten ⁽²⁷⁾.

Deze aanvullende trajecten kunnen in de praktijk worden gecombineerd. Door verschillende trajecten aan te bieden, kan een EU+-land ervoor zorgen dat de behoeften van verschillende vluchtelingenpopulaties worden ingevuld. Dit is vooral belangrijk voor kwetsbare personen, zoals niet-begeleide kinderen, die mogelijk gespecialiseerde ondersteuning en beschermingsmaatregelen nodig hebben ⁽²⁸⁾.

Regelingen voor toelating op humanitaire gronden behoren tot de bestaande aanvullende trajecten.

Regelingen voor toelating op humanitaire gronden zijn gezamenlijke initiatieven gericht op het vergemakkelijken van de overdracht van personen die dringend internationale bescherming nodig hebben van het gastland naar een EU+-land waar zij toegang hebben tot de nodige ondersteunings- en beveiligingsmaatregelen om hun welzijn en rechten te waarborgen.

Regelingen voor toelating op humanitaire gronden verwijzen naar initiatieven die bedoeld zijn om personen die internationale bescherming nodig hebben een toelatingstraject te bieden door hen als dusdanig te identificeren en over te brengen naar een land waar zij adequate bescherming kunnen genieten. Het betreft vaak versnelde processen die worden gebruikt voor mensen die dringend behoefte hebben aan dergelijke programma's. Hierbij kan het bijvoorbeeld gaan om slachtoffers van conflicten of andere noodsituaties. Regelingen voor toelating op humanitaire gronden zijn doorgaans tijdelijk van aard en zijn bedoeld om in dringende humanitaire behoeften te voorzien. De toegelaten personen krijgen de mogelijkheid om na aankomst een verzoek om internationale bescherming in te dienen. In andere gevallen kunnen programma's de beschermingsstatus bij aankomst bieden.

Voorbeelden van regelingen voor toelating op humanitaire gronden zijn:

- programma's voor toelating op humanitaire gronden;
- humanitaire corridors.

⁽²⁷⁾ Onderwijstrajecten worden in dit instrument niet als een afzonderlijk onderwerp behandeld. Via deze trajecten kunnen vluchtelingen toegang krijgen tot het hoger onderwijs of tot beroepsopleidingen in de lidstaten. Met dergelijke trajecten wordt erkend hoe belangrijk onderwijs is voor de integratie en toekomstperspectieven van vluchtelingen.

⁽²⁸⁾ UNHCR, [Complementary pathways for admission of refugees to third countries](#) (Aanvullende trajecten voor de toelating van vluchtelingen tot derde landen: belangrijke overwegingen), april 2019.

Programma's voor toelating op humanitaire gronden ⁽²⁹⁾

Toelating op humanitaire gronden: de toelating — op verzoek van een lidstaat na een verwijzing door de UNHCR, het EUAA of een andere relevante (internationale) instantie — van onderdanen van derde landen of staatlozen uit een derde land waarnaar zij onder dwang zijn verplaatst, tot het grondgebied van de lidstaten ⁽³⁰⁾. Het is een type aanvullend traject dat een aanvulling vormt op en losstaat van bestaande hervestigingsprogramma's en rechten op gezinshereniging, hoewel programma's voor toelating op humanitaire gronden enkele elementen of kenmerken kunnen vertonen die ook in de andere genoemde programma's te vinden zijn ⁽³¹⁾.

Het doel van programma's voor toelating op humanitaire gronden bestaat erin vluchtelingen veilig en legaal een land te laten binnenkomen dat bereid is hen op te nemen en bescherming te bieden.

Hoewel de door hervestiging geboden bescherming een duurzame oplossing is, zijn er verschillen geweest tussen de bescherming die door de verschillende programma's voor toelating op humanitaire gronden werd geboden. Dat betrof onder meer het bieden van een keuze voor een aanvankelijk kortere termijn, het bieden van toelating en bescherming tijdens een specifieke, hernieuwbare periode, maar niet noodzakelijkerwijs het bieden van een permanente oplossing.

Humanitaire corridors

Humanitaire corridors worden op nationaal niveau ingesteld en omvatten memoranda van overeenstemming die worden ondertekend door de maatschappelijke organisatie die het voorstel indient en de bevoegde overheidsinstanties. Zij werden voor het eerst toegepast in 2016, toen Italië een programma opende voor de opvang van Syrische vluchtelingen en andere vluchtelingen die in Libanon waren opgevangen en aan de Syrische burgeroorlog waren ontsnapt.

⁽²⁹⁾ De term “admission (toelating)” wordt gedefinieerd als “de rechtmatige binnenkomst van een vreemdeling op het grondgebied van een staat na inspectie en toestemming van een immigratieambtenaar”. Zie de term “admission” in de [woordenlijst van het Europees migratienetwerk voor asiel en migratie](#).

⁽³⁰⁾ [Verordening \(EU\) 2021/1147](#) van het Europees Parlement en de Raad van 7 juli 2021 tot oprichting van het Fonds voor asiel, migratie en integratie (PB L 251 van 15.7.2021).

⁽³¹⁾ UNHCR Ireland, [FAQ: Humanitarian Admissions Programme](#) (Veelgestelde vragen: humanitair toelatingsprogramma).

Het doel van humanitaire corridors is:

- voorkomen dat migranten omkomen terwijl ze Europa over zee proberen te bereiken;
- mensen in een kwetsbare situatie (alleenstaande vrouwen, kinderen, zieken/personen met een handicap, ouderen enz.) via een veilige en legale binnenkomst in Europa toegang geven tot het internationale beschermingssysteem;
- uitbuiting door mensenhandelaars en mensenhandel bestrijden ⁽³²⁾.

De mogelijke begunstigden van humanitaire corridors zijn:

- mensen die internationale bescherming nodig hebben;
- personen in een kwetsbare situatie die niet in het eerste land van asiel kan worden aangepakt.

Familiebanden evenals banden met de taal en cultuur van het ontvangende land worden beschouwd als preferentiële criteria. De identificatie en selectie van begunstigden vindt plaats in de landen van herkomst of “transitlanden” van de vluchtelingen. Het is de bedoeling vluchtelingen aan te wijzen die zich kunnen aansluiten bij de humanitaire corridors en internationale bescherming kunnen genieten overeenkomstig de EU-wetgeving.

3.3. Procedures voor gezinshereniging

Gezinshereniging biedt niet-EU-burgers de mogelijkheid om hun naaste familieleden over te brengen naar het EU+-land waar zij legaal verblijven.

In het EU-recht wordt gezinshereniging geregeld bij Richtlijn 2003/86/EG (richtlijn gezinshereniging) ⁽³³⁾. In die richtlijn zijn de regels vastgesteld volgens welke niet-EU-onderdanen hun gezinsleden kunnen overbrengen naar de lidstaat waar zij legaal verblijven. Mensen die verzoeken om de vluchtelingenstatus, tijdelijke bescherming of een subsidiaire vorm van bescherming (overeenkomstig internationale verplichtingen, nationale wetgeving of de praktijk van de lidstaten), alsmede personen die subsidiaire bescherming of tijdelijke bescherming genieten, worden uitdrukkelijk uitgesloten van de richtlijn (artikel 3, lid 2, van de richtlijn gezinshereniging). Het recht op gezinshereniging van personen die subsidiaire bescherming genieten, valt onder de nationale wetgeving ⁽³⁴⁾.

⁽³²⁾ Humanitarian Corridors, [Humanitarian Corridors: Implementation procedures for their extension on a European scale](#) (Humanitaire corridors: procedures voor de uitbreiding ervan op Europese schaal), 2016.

⁽³³⁾ [Richtlijn 2003/86/EG](#) van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (PB L 251 van 3.10.2003).

⁽³⁴⁾ EASO, [An Introduction to the Common European Asylum System for Courts and Tribunals — Judicial analysis](#), (Een inleiding tot het gemeenschappelijk Europees asielstelsel voor rechtbanken en hoven — Juridische analyse), augustus 2016, blz. 56.

In het kader van de richtlijn gezinshereniging hebben de rechten op gezinshereniging betrekking op leden van het kerngezin (echtgenoot/echtgenote en minderjarige kinderen).

De lidstaten mogen bij de uitvoering van de richtlijn zelf besluiten of zij gezinshereniging mogelijk willen maken voor familieleden die niet tot deze groep behoren.

Gezinshereniging voor andere familieleden die niet in aanmerking komen voor de nationale procedures inzake gezinshereniging kan via andere trajecten worden bereikt. Daaronder vallen discretionaire nationale gezinsprogramma's, hervestiging en toelating op humanitaire gronden, met inbegrip van sponsoring door gezinnen.

Uw rol als voogd

Als u als voogd een kind vertegenwoordigt dat het grondgebied van de EU al is binnengekomen na hervestiging of toelating op humanitaire gronden, is het belangrijk dat u het kind verwelkomt en informatie en inlichtingen over de nieuwe omgeving verstrekt, met inbegrip van informatie over de gaststad, de hervestigingsfaciliteit of -accommodatie en eventuele onmiddellijke behoeften.

U moet het kind helpen bij het vervullen van wettelijke en administratieve vereisten, zoals het verkrijgen van identificatiedocumenten en het nakomen van nationaal vastgelegde verplichtingen en eventuele vervolmaatregelen.

U moet zich daarbij altijd laten leiden door het belang van het kind, ongeacht de procedures waarbij het kind betrokken is. Als voogd moet u ervoor zorgen dat de belangen van het kind worden beoordeeld door de autoriteiten wanneer er beslissingen worden genomen die invloed hebben op het kind ⁽³⁵⁾. Het kan dan gaan om beslissingen over veiligheid, accommodatie, onderwijs, gezondheidszorg, vrijetijdsactiviteiten, wettelijke vertegenwoordiging enz.

Als voogd speelt u een cruciale rol bij het coördineren van essentiële diensten en middelen voor het kind. Het is belangrijk om een open communicatie te onderhouden met de belangrijkste belanghebbenden, zoals de asielmedewerker die het dossier van het kind behandelt, het schoolpersoneel en organisaties die betrokken zijn bij de integratie van het kind in de samenleving van het gastland. Samenwerking met deze belanghebbenden maakt een integrale aanpak van de ondersteuning van het kind mogelijk en zorgt voor een vlotte overgang naar het nieuwe leven.

⁽³⁵⁾ VN-Comité inzake de bescherming van de rechten van migrerende werknemers en hun gezinsleden, [Joint general comment No. 4 \(2017\) of the Committee on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families and No. 23 \(2017\) of the Committee on the Rights of the Child on State obligations regarding the human rights of child](#) (Gemeenschappelijke algemene opmerking nr. 4 (2017) van het Comité inzake de bescherming van de rechten van migrerende werknemers en hun gezinsleden en nr. 23 (2017) van het Comité voor de rechten van het kind over de verplichtingen van staten met betrekking tot de mensenrechten van kinderen), 16 november 2017, CMW/C/GC/4-CRC/C/GC/23.

Vergeet niet dat hervestiging alleen mogelijk is voor erkende vluchtelingen. Iemand kan alleen als vluchteling worden erkend door een gastland (alleen van toepassing op staten die partij zijn bij het Vluchtelingenverdrag van 1951 ⁽³⁶⁾) of door de UNHCR in het kader van zijn mandaat.

De lidstaten zijn echter niet gebonden aan de erkenning van de vluchtelingenstatus door een andere staat die partij is bij het Vluchtelingenverdrag, of door de UNHCR. Voor zij toestemming geven voor hervestiging, zullen de lidstaten gewoonlijk zelf de vluchtelingenstatus van een persoon bepalen tijdens een selectiemissie. In sommige gevallen kunnen lidstaten er ook voor kiezen om een beslissing te nemen op basis van de informatie in het dossier dat zij van de UNHCR ontvangen. De formele erkenning als vluchteling door de lidstaat zal meestal kort na de aankomst van de hervestigde persoon plaatsvinden op basis van de beoordeling voor het bepalen van de vluchtelingenstatus die de lidstaat vóór de toelating heeft uitgevoerd, of op basis van de informatie in het UNHCR-dossier. Raadpleeg de gangbare praktijk in uw land voor meer gedetailleerde informatie over de procedure.

Voor aanvullende trajecten, met inbegrip van toelating op humanitaire gronden, moet u zich ervan bewust zijn dat een kind dat aankomt in het kader van een regeling voor toelating op humanitaire gronden, legaal kan reizen. Zodra het kind in het land van bestemming is aangekomen, kan een verzoek om internationale bescherming worden ingediend bij de bevoegde autoriteit van uw land. U ondersteunt het kind gedurende de hele reguliere asielpcedure.

De rol van de voogd in een proces voor gezinshereniging kan verschillen al naargelang het feit of het kind aan een andere staat wordt overgedragen om daar bij het gezin te verblijven of dat het gezin naar de staat komt waar het kind momenteel verblijft. Als het kind aan een andere staat wordt overgedragen, kan het zijn dat de voogd moet helpen met logistieke zaken, zoals reisplannen coördineren, ervoor zorgen dat de spullen van het kind worden ingepakt en emotionele steun bieden tijdens de overgang. Uw taak bestaat erin essentiële documenten te verzamelen, het kind op de hoogte te houden, contact te leggen met familieleden en ervoor te zorgen dat de overgang bij hervestiging soepel verloopt. Uw verantwoordelijkheden zijn onder meer de nodige documenten verzamelen, het kind op de hoogte houden, contact leggen met familieleden en zorgen voor een naadloze overgang.

U moet het kind bijstaan bij de voorbereiding op de overdracht door te helpen bij medische controles en door informatie te verstrekken over onder meer het land van bestemming, de onderwijsmogelijkheden en de culturele gebruiken. Begeleid het kind indien mogelijk tijdens het hele proces totdat het wordt overgedragen aan de autoriteiten van de ontvangende staat.

Coördinatie met maatschappelijk werkers of voogdijinstellingen is essentieel om een vlotte opvang en ontvangst van het kind in de nieuwe staat te garanderen. Geef, met toestemming van het kind, relevante achtergrondinformatie aan de ontvangende autoriteiten, zoals informatie over de gezondheids- en onderwijsbehoeften, familiebanden en eventuele aanvullende inzichten die u tijdens uw voogdij hebt verkregen.

⁽³⁶⁾ Algemene Vergadering van de VN, [Verdrag betreffende de status van vluchtelingen](#), Genève, 28 juli 1951, Verenigde Naties, Verdragenreeks, vol. 189, blz. 137, en het [Protocol betreffende de status van vluchtelingen](#), 31 januari 1967, Verenigde Naties, Verdragenreeks, vol. 606, blz. 267 (in de asielwetgeving van de EU en door het Hof van Justitie aangeduid als het “Verdrag van Genève”).

Komt het gezin daarentegen naar de staat waar het kind verblijft, dan zal de voogd mogelijk meer een ondersteunende en faciliterende rol vervullen. Dit kan betekenen dat de voogd het gezin helpt geschikte accommodatie te vinden en het kind in te schrijven op school en het gezin wegwijs maakt in de lokale gemeenschap en de beschikbare middelen. De voogd kan ook een cruciale rol spelen in het vergemakkelijken van de communicatie tussen het kind en de aankomende gezinsleden. Daarnaast kan de voogd het gezin helpen bij de integratie in de nieuwe omgeving en het creëren van een gevoel van stabiliteit en routine.

Relevante publicatie van het EUAA over het belang van het kind

EASO, [*Praktische gids over het belang van het kind in asielprocedures*](#), februari 2019.

Bijlage 1. Checklists

Informatie die nodig is voor gezinshereniging in het kader van de Dublinprocedure

Identiteit en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker

- Persoonsgegevens, met inbegrip van informatie over de leeftijd.
- Documenten (identiteitskaart, paspoort) die de leeftijd van de persoon bevestigen.
- Originele documenten, uittreksels uit databanken of verklaringen met betrekking tot persoonsgegevens.

Identiteit van het gezinslid en de status van deze persoon in het andere land

- Persoonsgegevens van het gezinslid, het familielid of de broer of zus.
- Documenten met betrekking tot de identiteit van de persoon (kopieën van originele documenten, uittreksels uit databanken of verklaringen met betrekking tot persoonsgegevens).
- Status van de persoon (bijvoorbeeld persoon die internationale bescherming geniet of andere status).

Familieband, geschiedenis van de relatie en standpunten

- Relatie tussen het kind en de persoon in het andere land.
- Bewijsstukken die hun relatie aantonen (bijvoorbeeld akten die de verwantschap aantonen, geboorteakten, familiefoto's enz.).
- Eventuele aanvullende relevante informatie over de relatie tussen de twee.
- In sommige gevallen kan een document nodig zijn dat bevestigt dat de persoon in staat is om voor het kind te zorgen.
- In sommige gevallen wordt de schriftelijke toestemming van het kind en het familielid van het kind gevraagd.
- Als er geen andere informatie beschikbaar is, kan waar nodig in laatste instantie een DNA-test worden gevraagd om de familiebanden te verifiëren.

Het belang van het kind

- Beoordeling van het belang van het kind die bevestigt dat de hereniging in het belang van het kind is.

Checklist met actiepunten voor voogden met betrekking tot gezinshereniging in het kader van de Dublinprocedure

Hieronder vindt u een lijst met acties die u kunt ondernemen om het kind beter te ondersteunen bij de hereniging met een gezins- of familielid dat of een broer of zus die legaal in een EU+-land verblijft.

- ☐ Als u aangesteld wordt om het kind te vertegenwoordigen bij het indienen van het verzoek of tijdens het persoonlijk gesprek of Dublinonderhoud, organiseer dan informatiebijeenkomsten met de autoriteiten om uzelf voor te stellen en inzicht te krijgen in de beschikbare informatie over het kind.
- ☐ Regel zo snel mogelijk een ontmoeting met het kind en stel uzelf en uw rol voor. Leg daarbij uit hoe u het kind tijdens de procedure zult bijstaan.
- ☐ Vraag het kind naar zijn/haar familierelaties (ouders), broers en zussen, grootouders, tantes of ooms, en stel vragen over hun verblijfplaats als zij in een EU+-land verblijven. Probeer zoveel mogelijk informatie over deze personen te verzamelen om de kans op een succesvolle gezinshereniging via de Dublinprocedure te vergroten.
- ☐ Informeer naar de organisatie van de procedure op nationaal niveau:
 - Wordt er een Dublinonderhoud georganiseerd?
 - Wordt de asielprocedure opgeschort voor de duur van de Dublinprocedure?
- ☐ Vertegenwoordig het kind tijdens het persoonlijke (Dublin)onderhoud.
- ☐ Draag bij tot de procedure voor het opsporen van familieleden door zoveel mogelijk informatie te verzamelen over de gezinsleden, broers en zussen of familieleden van het kind.
- ☐ Lever een actieve bijdrage aan de beoordeling van het belang van het kind.
- ☐ Informeer het kind naar behoren over zijn/haar rechten en verantwoordelijkheden en mogelijke administratieve opties en laat het kind actief deelnemen aan individuele besluitvormingsprocessen die betrekking hebben op zijn/haar leven.
- ☐ Help het kind waar nodig zijn/haar mening te uiten en zorg ervoor dat de autoriteiten rekening houden met de mening van het kind.
- ☐ Steun het kind bij de leeftijdsbeoordeling of wanneer een DNA-test moet worden afgenomen.
- ☐ Zoek rechtsbijstand van personen die u of het kind kunnen helpen alle stappen van de Dublinprocedure te begrijpen.
- ☐ Neem contact op met de Dublin-eenheid of een andere relevante nationale autoriteit in geval van vragen, vooral wanneer deadlines naderen.

- ☐ Sta het kind bij tijdens de kennisgeving van het overdrachtsbesluit.
- ☐ Als het verzoek door het andere EU+-land is afgewezen, probeer dan informatie in te winnen over de beschikbare rechtsmiddelen en de modaliteiten voor het instellen van beroep bij de nationale Dublin-eenheid.
- ☐ Als het verzoek werd aanvaard en het kind klaar is voor de overdracht, help het kind dan bij de voorbereidingen voor de overdracht. De voorbereidingen kunnen medische consultaties omvatten om te beoordelen of het kind in staat is om te reizen of om te beoordelen of het kind speciale behoeften heeft tijdens de overdracht en eventuele onmiddellijke behoeften bij aankomst.
- ☐ Wees beschikbaar voor het kind en sta klaar om te reageren op eventuele noodsituaties, zoals medische consultaties, of eventuele onmiddellijke behoeften van het kind.
- ☐ Help waar nodig bij het maken van medische afspraken.
- ☐ Overleg met de autoriteiten om inzicht te krijgen in hoe het kind naar de verantwoordelijke lidstaat zal reizen en u ervan te vergewissen dat de nodige voorbereidingen zijn getroffen voor een veilige aankomst van het kind. Zorg ervoor dat er rekening wordt gehouden met eventuele speciale behoeften van het kind (bijvoorbeeld medicatie, gebruik van een rolstoel of nood aan onmiddellijke hulp bij aankomst) en dat deze aan het andere EU+-land worden meegedeeld.
- ☐ Probeer indien mogelijk in contact te komen met het gezins- of familielid of de broer of zus van het kind in het andere EU+-land. Overleg indien nodig met hen.
- ☐ Probeer het kind, indien toegestaan, naar het andere EU+-land te vergezellen of zorg ervoor dat iemand die het kind kent, hem of haar op de luchthaven opwacht.
- ☐ Als u bent aangesteld als voogd voor een kind dat in het kader van een Dublinoverdracht naar het land komt, zorg dan voor een hartelijk welkom om het kind te helpen wennen aan het nieuwe land, bied ondersteuning en begeleiding en verstrek informatie. Sta klaar om alle vragen van het kind op een kindvriendelijke manier te beantwoorden of help het kind indien nodig om de vraag aan de autoriteiten te stellen. Misschien kunt u contact opnemen met de voogd van de verzoekende staat om meer informatie te verkrijgen of vragen te stellen indien nodig.
- ☐ Help het kind bij zijn/haar contacten met het opvangcentrum, de gemeenschap op de verblijfplaats, onderwijsinstellingen en organisaties voor vrijetijdsactiviteiten.
- ☐ Organiseer informele periodieke bijeenkomsten met het kind om op de hoogte te blijven van de persoonlijke situatie van het kind. Zo kunt u het welzijn van het kind in de gaten houden.

Checklist met actiepunten met betrekking tot niet-begeleide kinderen die worden hervestigd of toegelaten in een EU+-land in het kader van een aanvullend traject

Hieronder vindt u een lijst met acties die u kunt ondernemen om het kind beter te ondersteunen.

- ☐ Zodra u wordt aangesteld om het kind te vertegenwoordigen, organiseer informatiebijeenkomsten met de autoriteiten vóór aankomst van het kind om uzelf voor te stellen en inzicht te krijgen in de beschikbare informatie over het kind.
- ☐ Zorg voor een hartelijk welkom om het kind te helpen wennen aan het nieuwe land, bied ondersteuning en begeleiding en verstrek informatie. Sta klaar om alle vragen van het kind op een kindvriendelijke manier te beantwoorden of help het kind indien nodig om de vraag aan de autoriteiten te stellen.
- ☐ Wees beschikbaar voor het kind en sta klaar om te reageren op eventuele noodsituaties, zoals medische consultaties, of eventuele onmiddellijke behoeften van het kind.
- ☐ Help waar nodig bij het maken van medische afspraken.
- ☐ Overleg met de autoriteiten om inzicht te krijgen in de administratieve situatie van het kind en de mogelijke administratieve trajecten die het kind kan volgen. Overweeg om een juridisch adviseur te raadplegen.
- ☐ Informeer het kind naar behoren over zijn/haar rechten en verantwoordelijkheden en mogelijke administratieve opties. Laat het kind actief deelnemen aan individuele besluitvormingsprocessen die betrekking hebben op zijn/haar leven.
- ☐ Help het kind waar nodig zijn/haar mening te uiten en zorg ervoor dat de autoriteiten rekening houden met de mening van het kind.
- ☐ Help het kind bij zijn/haar contacten met het opvangcentrum, de gemeenschap op de verblijfplaats, onderwijsinstellingen en organisaties voor vrijetijdsactiviteiten.
- ☐ Organiseer informele en periodieke gesprekken met het kind om op de hoogte te blijven van de persoonlijke situatie van het kind. Zo kunt u het welzijn van het kind in de gaten houden.

Bijlage 2. Overzicht van transnationale procedures in het kader van internationale bescherming

	Dublinprocedure voor niet-begeleide kinderen	Vrijwillige herplaatsing	Gezinshereniging	Hervestiging en aanvullende trajecten
Omschrijving	De Dublinprocedure is een instrument om te bepalen welk EU+-land verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat in de EU is ingediend. De Dublinprocedure zorgt ervoor dat een niet-begeleide minderjarige verzoeker kan worden herenigd met een gezins- of familielid dat of een broer of zus die al in een EU+-land verblijft, en dat zijn verzoek kan worden behandeld in het land waar het gezinslid zich bevindt.	Herplaatsing is een vorm van vrijwillige solidariteit die gericht is op het ondersteunen van een lidstaat die onder bijzondere druk staat. Verzoekers in de lidstaat die onder druk staat, kunnen worden herplaatst naar (overgedragen aan) een andere lidstaat en hun verzoeken door dat land laten behandelen. Herplaatsing is geen vorm van gezinshereniging.	Niet-EU-onderdanen die in een EU+-land verblijven, kunnen hun naaste familieleden die in een derde land verblijven, naar dat EU+-land laten komen.	Hervestiging en toelating op humanitaire gronden zijn processen die het mogelijk maken om onderdanen van derde landen die internationale bescherming nodig hebben en daarvoor in aanmerking komen, toe te laten om vanuit een niet-EU+-land waar zij als ontheemden verblijven, naar een EU+-land te gaan, en hun internationale bescherming te verlenen.

	Dublinprocedure voor niet-begeleide kinderen	Vrijwillige herplaatsing	Gezinshereniging	Hervestiging en aanvullende trajecten
Rechtskader	Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (Dublin III-verordening).	Artikel 17, lid 2, van de Dublin III-verordening.	Richtlijn 2003/86/EG van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging.	Op het moment dat dit document wordt opgesteld, bestaat er geen EU-brede wetgeving.
Is de toepassing van de procedure verplicht?	Ja, rechtstreeks toepasselijk in alle EU+-landen.	Nee.	Ja, toepasselijk door omzetting in nationale wetgeving.	Nee.
Welke landen passen de procedure toe?	27 lidstaten en Noorwegen, IJsland, Liechtenstein en Zwitserland.	Op vrijwillige basis toegepast door EU+-landen.	25 lidstaten (alle lidstaten met uitzondering van Denemarken en Ierland).	Toegepast door lidstaten op basis van nationale of door de EU gesteunde programma's.

	Dublinprocedure voor niet-begeleide kinderen	Vrijwillige herplaatsing	Gezinshereniging	Hervestiging en aanvullende trajecten
Wie komt ervoor in aanmerking? (personele werkingssfeer)	Personen die om internationale bescherming verzoeken.	Personen die om internationale bescherming verzoeken.	Personen die een verzoek willen indienen om hun naaste familieleden naar de EU te brengen, moeten in het bezit zijn van een verblijfsvergunning van een lidstaat voor een periode van minstens één jaar en moeten redelijke vooruitzichten hebben op het verkrijgen van een permanente verblijfsvergunning. Personen die subsidiaire bescherming genieten, hebben volgens de EU-wetgeving geen recht op gezinshereniging, maar kunnen dat wel hebben op grond van de nationale wetgeving.	Kwetsbare onderdanen van derde landen die internationale bescherming nodig hebben.
Waar moet het familielid verblijven?	Het gezins- of familielid of de broer of zus moet legaal in een EU+-land verblijven.	n.v.t.	Buiten de EU+-landen.	Afhankelijk van het programma.

Bijlage 3. Andere bronnen

EUAA

Toegang tot de asielprocedure en registratie

- EUAA, [Practical Guide on Information Provision — Access to the asylum procedure](#) (Praktische gids voor informatieverstrekking – Toegang tot de asielprocedure), februari 2023.
- EASO, [Praktische gids over registratie — Indiening van verzoeken om internationale bescherming](#), november 2021.

Behandeling van het verzoek

- EASO, [Praktische gids: Voorwaarden om in aanmerking te komen voor internationale bescherming](#), april 2018.
- EASO, [Praktische gids: Bewijsbeoordeling](#), maart 2015.
- EASO, [Praktische gids: het persoonlijk gesprek](#), december 2014.

Hulpmiddelen in verband met kinderen

- Animaties van het EUAA:
 - [“Age assessment for children”](#) (Leeftijdsbeoordeling voor kinderen), 2021.
 - [“Leeftijdsbeoordeling — Waarom? Wanneer? Hoe?”](#), 2020.
- EASO, [Praktische gids over het belang van het kind in asielprocedures](#), februari 2019.
- EASO, [Practical Guide on Family Tracing](#), maart 2016.
- EUAA–FRA, reeks praktische instrumenten voor voogden:
 - [Tijdelijke bescherming voor niet-begeleide kinderen die Oekraïne ontvluchten](#), november 2022.
 - [Introduction to international protection](#) (Inleiding tot internationale bescherming), oktober 2023.
 - [Asylum procedure](#) (Asielprocedure), oktober 2023.

FRA

FRA en de Raad van Europa, [Children in migration: fundamental rights at European borders](#) (Migrerende kinderen: grondrechten aan de Europese grenzen), december 2023.

FRA, [Guardianship for unaccompanied children — A manual for trainers of guardians](#) (Voogdij over alleenstaande kinderen — Een handleiding voor opleiders van voogden), 1 maart 2023.

FRA, [Handbook on European law relating to the rights of the child](#) (Handboek over Europees recht inzake de rechten van het kind) — uitgave van 2022, 13 april 2022.

FRA, [Handbook on European law relating to asylum, borders and immigration](#) (Handboek over Europees recht inzake asiel, grenzen en immigratie) — uitgave van 2020, 17 december 2020.

FRA, [Relocating Unaccompanied Children: Applying good practices to future schemes](#) (Herplaatsing van niet-begeleide kinderen: toepassing van goede praktijken op toekomstige regelingen), mei 2020.

FRA, [Recht op informatie — Leidraad voor autoriteiten bij het nemen van vingerafdrukken voor EURODAC](#), december 2021.

FRA, [Kinderen zonder ouderlijke zorg die in een andere dan hun eigen EU-lidstaat worden aangetroffen](#), juli 2019.

FRA, [Legal entry channels to the EU for persons in need of international protection: a toolbox](#) (Legale toegangskanalen tot de EU voor personen die internationale bescherming nodig hebben: een toolbox), maart 2015.

FRA en de Europese Commissie, [Voogdij over kinderen die van ouderlijke zorg verstoken zijn — Handboek voor de versterking van voogdijstelsels om te voorzien in de specifieke behoeften van minderjarige slachtoffers van mensenhandel](#), (2015).

[E-learningmateriaal van het FRA over voogdij.](#)

Europese Commissie

Europese Commissie, "[Kinderrechten](#)".

Europese Commissie, "[Kinderen](#)".

Europees netwerk van voogdijinstellingen

Europees netwerk van voogdijinstellingen, [ProGuard — The Pilot Assessment System](#) (ProGuard — Het proefbeoordelingssysteem), september 2019.

Europees netwerk van voogdijinstellingen, "[7 standards of guardianship](#)" (7 standaarden van voogdij).

Schippers, M., [Children on the Move — A guide to working with unaccompanied children in Europe](#) (Kinderen op de vlucht — Een gids voor het werken met niet-begeleide kinderen in Europa), Europees netwerk van voogdijinstellingen, februari 2021.

UNHCR

UNHCR, [UNHCR recommendations on flexible approaches to family reunification procedures in Europe](#) (Aanbevelingen van de UNHCR inzake flexibele benaderingen van procedures voor gezinshereniging in Europa), Regionaal Bureau voor Europa, februari 2023.

UNHCR, [Resettlement Handbook](#) (Handboek voor hervestiging), 2023.

UNHCR, [Integration Handbook](#) (Handboek voor integratie), 2023.

UNHCR, [Technical Guidance — Child-friendly procedures](#) (Technische richtsnoeren — Kindvriendelijke procedures), 2021.

UNHCR, [2021 UNHCR Best Interests Procedure Guidelines: Assessing and determining the best interests of the child](#) (UNHCR-richtsnoeren van 2021 voor de procedure inzake het belang van het kind: beoordeling en vaststelling van het belang van het kind), 2021.

UNHCR, [Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1\(A\)2 and 1\(F\) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees](#) (Richtsnoeren inzake internationale bescherming nr. 8: asiolverzoeken van kinderen op grond van artikel 1, lid A, punt 2, en artikel 1, lid F, van het Verdrag van 1951 en/of het Protocol van 1967 betreffende de status van vluchtelingen), 2009.

UNHCR, [Key Consideration on Complementary Pathways](#) (Belangrijkste overwegingen met betrekking tot aanvullende trajecten), 2019.

Internationale Organisatie voor Migratie

Internationale Organisatie voor Migratie, [Unaccompanied migrant children toolbox](#) (Toolbox voor niet-begeleide migrantenkinderen), 2022.

Internationale Organisatie voor Migratie, [Mainstreaming gender in pre-departure orientation](#) (Gendermainstreaming in de oriëntatie vóór vertrek), 2019.

Internationale Organisatie voor Migratie, [IOM Resettlement](#) (Hervestiging), 2021.

Internationale Organisatie voor Migratie, [IOM Safe Spaces Guidance](#) (Richtsnoeren voor veilige ruimten), 2020.

Internationale Organisatie voor Migratie, “Trafficking in persons: protection and assistance to victims” (Mensenhandel: bescherming van en bijstand aan slachtoffers), e-learning-cursus voor zelfstudie beschikbaar op de [IOM E-Campus](#).

Raad van Europa

[Recommendation CM/Rec\(2022\)22](#) of the Committee of Ministers to Member States on human rights principles and guidelines on age assessment in the context of migration and its Explanatory Memorandum (Aanbeveling CM/Rec(2022)22 van het Comité van Ministers aan de lidstaten inzake mensenrechtenbeginselen en richtsnoeren voor leeftijdsbepaling in het kader van migratie en de toelichting daarbij), vastgesteld op 14 december 2022.

[Recommendation CM/Rec\(2019\)11](#) of the Committee of Ministers to Member States on effective guardianship for unaccompanied and separated children in the context of migration (Aanbeveling CM/Rec(2019)11 van het Comité van Ministers aan de lidstaten inzake effectieve voogdij voor niet-begeleide en van hun familie gescheiden kinderen in de context van migratie), vastgesteld op 11 december 2019.

Raad van Europa, [How to convey child-friendly information to children in migration: A handbook for frontline professionals](#) (Hoe kindvriendelijke informatie over migratie aan kinderen overbrengen: een handboek voor eerstelijnsprofessionals), december 2018.

Overige publicaties

Child Circle — Kids in Need of Defense Europe (KIND) en Child Circle, [Stepping Stones to Safety — Strengthening Key Procedural Safeguards for Unaccompanied Children in Transnational Procedures within the EU](#) (Stappen naar veiligheid — Versterking van belangrijke procedurele waarborgen voor niet-begeleide kinderen in transnationale procedures binnen de EU), december 2021.

Missing Children Europe, [The SUMMIT project](#), oktober 2015-2016.

Lijst van figuren

Figuur 1. Criteria voor de verantwoordelijke lidstaat in zaken van niet-begeleide kinderen (artikel 8 van de Dublin III-verordening).....	12
Figuur 2. De Dublinprocedure opgenomen in de asielprocedure	21
Figuur 3. Praktische richtsnoeren om niet-begeleide kinderen te beschermen tijdens het herplaatsingsproces	38

■ Bureau voor publicaties
van de Europese Unie

